

SrI RAmAnujAcAryA's SrIranga gadyam

Thottiyam Viravalli SrI G. Ramamurthy
SrIrangam SrI K.SrIdharan
Bangalore SrI K.R.Krishnaswami
Oppiliappan Koil SrI VaradAccAri SaThakopan

SrIrangam Periya PerumAL!

CONTENTS

AcArya Vandanams

Preface by Bangalore SrIman K.R. Krishnaswamy 1

Introduction 9

SrIranga gadya commentaries

AcArya rAmAnuja vandanam 15

Ist CoorNikai 17

2nd CoorNikai 35

3rd CoorNikai 47

4th/5th CoorNikai 51

6th CoorNikai 55

7th CoorNikai 59

SrImad Azhagiya Singar's description of PerumAl's kalyANa
guNams 65

nigamanam 80

sadagopan.org

Namperumal - pavitrotsavam

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीरङ्गगद्यम् ॥

ஸ்ரீரங்க கத்யம்

SrIranga Gadyam

ACHARYA VANDHANAMS

लक्ष्मीनाथ समारम्भां नाथयामुन मध्यमां।

अस्मदाचार्य पर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम्॥

lakshmiNatha samArambhAm nAthayAmuna madhyamAm|

asmadAcArya paryantAm vande guruparamparAm||

Meaning:

To the Acharya lineage starting with Sriman Naaraayana, with Naathamuni in the middle and down to Sri Raamaanuja, adiyEn prostrates.

यो नित्यमच्युतपदांबुजयुग्मरुक्म

व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने।

अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः

रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये॥

yo nityamacyutapadAmbujayugmarukma

vyaamohatastaditarANi trNAya mene|

asmadgurorbhagavato.asya dayaikasindho:

rAmAnujasya caraNau SaraNam prapadye||

Meaning:

That one who considered every thing as a mere straw opposite the invaluable treasure viz., the lotus feet of Achyutha, I surrender to that holy guru, Sri Raamaanujaachaarya, the veritable ocean of compassion.

PREFACE

BY

BANGALORE SRIMAN K. R. KRISHNASWAMY

Sri Raamaanuja has blessed us with nine Sri Sookthis and Gadhya Trayaa, the Triple Prose, belongs the category of his latter day compositions. It is believed that his earlier works, Viz., SrI Bhaashya, Gitaa BhAshya, Vedantha Saara and Vedantha Sangraha and others served as preparation for the blossoming of his concept of SaraNagathy resulting in the triple prose-poem, viz., SaraNagathy Gadhya, Sriranga Gadhyaa and Sri VaikunTha Gadhyaa. SaraNagathy Gadhyaa is an extremely rare kind of work as it embodies the dialog between JeevAthman and ParamAthman, or the soul and the Oversoul; as some one put it: "the fervor of the human soul throbbing with deep love and surrender to its Master has rarely found such an expression" and "there is a sense of certainty and an atmosphere of serenity". SaraNagathy gadhyam is therefore considered Sri RaamAnujaa's swan song. This gadhyam, scholars believe, lends itself to three divisions, each representing a rahsyaa, viz., dhvaya mantra, Moola mantra and Charama sLOkam form Gitaa. SaraNagathy gadhyam also highlights the SrivaishNava faith, viz., the principle of mediation or intercession by SrI Mahaa Lakshmi, who pleads with Her Lord for forgiveness of aparAdhams of the contrite soul (JeevAthma).

Sri Raamaanuja Himself after decades of service to Lord Sriranganaatha performs SraNaagathy at the sacred feet of the Lord at Srirangam in Sriranga Gadhyam. Once having done SaraNagathy what does one achieve, or how he approaches the Lord or the scene where he ends up for eternity are all answered by Sri RaamAnujaa in his Sri Vaikuntha gadhyam.

In short, the theme of the Gadhya traya is SaraNagathy in all its aspects. Unlike the Bhakti yOga, it is a simple, viable route accessible to every one, weak or strong, learned or unlettered, noble or fallen. The process is complete end in

itself culminating in Kaimkaryam to the Lord at the Paramapadha and enjoyment of the opulence of divine service.

KEY COMMON CONCEPTS IN GADHYA TRAYAMS

1. **The Lord's Mercy:** With a view to show the right path to the multitude of erring chEtanaas, the Lord, Sriman NaaraayaNa, overpowered by His quality of mercy has planned "coming to this world" (avataaram), at various times through the medium of Achaaryaas such as Naathamuni, Yaamnuamuni and Sri RaamAnuja. Through them He engineers "ujjevana" (realization) of erring devotees.

2. **Poorvaachaarya's concern:** Gadhya Traya is an excellent example of the concern felt by the Poorvaachaaryas of the calibre of Sri RaamAnuja for the common lot, who are caught in the quagmire of SamsAric life and are not able to extricate themselves being incapable of following rigorous practises of various yogAs like Bhakti yOga. Gadhya traya shows the way for attaining the lotus feet of the Lord at VaikunTham and the route is available to all without distinction of caste or sex. This triple prose (which indeed are prose-poems) are often compared to StOtraratanam of Swamy AlavanthAr (who also had similar concerns for the common lot), which is also an expression of "the nature and value" of Prapatti.

3. **Beatific Vision:** We owe it to that important day of the Hindu calendar, viz., the Thirunakshatram festival of Sri Mahaa Lakshmi (Panguni uttiram). Every year on that day, the divya dampathies, (i.e.), Sri Ranganaathar's Sri Mahaa Lakshmi's divya mangaLa idols are placed together for all devotees to pray and recieve their blessings. On one such occasion, Sri RaamAnuja, was found to have been lost in trance in front of the divya dampathis. When he opened his eyes, what came out of his holy mouth were the details of his beatific vision of the Lord and His consort, Lord's response to Sri Raamaanuja's concern, a vision of the scene at VaikunTha, a comforting assurance and a confirmation of the path, accessible to everyone, which enables crossing the cycle of birth and death -in

short, the Gadhya Traya, a rare product of divine interaction with our Aachaarya!

4. The routes and the resort: Sriman NaaraayaNa is the resort for the resortless with innumerable auspicious qualities and is totally free from evil, hatred etc. He is of the nature of knowledge and bliss and is a treasure chest of effulgence, beauty, fragrance, softness, grace and everlasting youth. He lives in VaikunTha, our final destination. The holy land, described in VaikunTha gadhya, is a vast paradise, which even Brahma or others have not been able to fathom. The Master of that land is Sriman NaaraayaNa, who is "inscrutable" even to the highest of Yogins.

In order to achieve liberation from the endless cycle and to get over the sins from beginningless time, the routes as described in Bhagavad Gita are Karma Yoga, Bhakti yoga and Jn~Ana Yoga; infact a combination of more than one yoga. The Lord Himself has talked about the difficulties to practise these yogaas, and the much simpler Prapatti yoga is the only practical route to attain the lotus feet of the Lord.

5. Scriptures advocate SaraNAgathy: Rig Veda talks about Prapatti, which means that the doctrine of SaraNAgathy is as old as the oldest Veda. Taitthireeya Upanishad calls it as "Nyaasa" and "prescribes the manner in which it should be performed" --and declares it to be the best route for Moksham. Other Upanishads like Svetaasvatara, ChandhOgya also talk about Prapatti. RaamAyaNa is considered a SaraNAgathy Veda --Sri Raama's "abhaya pradhAna" to VibheeshaNa is a very significant episode in RaamAyaNa, which is extolled as a shrine of Self-surrender. Gita (7-14, 16-61/62), SrI VishNu PurANa (1.9.73), PaancharAtra Agama, Lakshmitantra and AzhwArs' Sri sookthis advocate SaraNAgati as the most efficacious means to gain the Parama PurushArtham of Moksham.

6. Post-Liberation (Moksha): The liberation consists in JeevAtma acquiring the flavor and fragrance of Brahman (the VedAntic term for the Lord); it gains

Brahma roopa, Brahma rasa and Brahma gandha. It is freed from the fetters of Prakrithi, limitations of space and time. It lives in nitya vibhUti, the abode of Brahman, which has no history, no seasons but can all at once "bear leaves, blossoms and fruits" (ref: ShAnti parva of MahA Bhaaratam). Thus the jeevan attains "its infinite consciousness and regains eternal values.." It is indeed a state of Self-transcendence.

PaancharAtra calls Sri VaikunTham as "Jn~Ananda lOka" - that is, the world of Paramapadham is a shining example of the spiritual world; bliss personified, apraakrutha, aanandalOka; it is the realm of Suddha Sattva, a kind of matter which is immutable and is made up of unalloyed sattva dhruvya. The five elements (Pancha bhUtams), which comprise us in the prAkruithic world will not touch us there.

7. **Rahasya Traya:** Gadhya Traya embodies the concepts of the three sacred mantrAs, known as rahasya traya, which reflect the VisishtAdhvaita concepts of Tatva, Hita and PurushArtha. They are moola mantra, dhvaya mantra and Geetha Charama sLOka. It is generally stated that SaraNagathy gadhya is a commentary on the dhvaya Mantra.

8. **Commentaries on the Three Gadyams:** All the Sri Sookthis of AchArya RaamAnuja have attracted great scholars to write commentaries known as Bhaashyams. SaraNagathy Gadhya has commentaries by such stalwarts as Sudarsana Soori, Periya AacchAn PiLLai and VedAntha Desika. The Rahasya Raksha of Swamy Sri Desikan includes Gadhya Traya BhAshya besides stOtra Ratna and chatussLOki BhAshyam.

NadAthUr AmmaLs' "**Prapanna PaarijAtam**" talks about the greatness of SaraNagathy Gadhya; latter has given inspiration to the creation of other SrI Sooktis: Swamy SrI Desikan's SaraNagathy Dheepika, NyAsa dasakam, NyAsa Vimsathy and NyAsa Tilakam, Saantha ParAnkusa Yathi's "Prapatti yOga", Taatha Desikan's "NyAsa Vidhya PrakAsa" and VedAntha RaamAnuja Muni's "NyAsa Vidhya DarpaNa and many more.

9. Coverage of SaraNAgathy doctrine in the Three ebook series: Among the three ebook series (Sundarasimham, Ahobilavalli and Sri Hayagrivan series), we have covered a number of Sri KoSams dealing with the important aspects of SaranAgathy and the three rahsyAs behind this vital doctrine. The readers are welcomed to refer to them for additional details on the SaraNAgathy Tattvam. Here are the references:

Sundarasimham Series: <http://www.sundarasimham.org>

SarNAgathy Dheepika # 57

SaraNAgathy Doctrines (Tamil) # 71

Srimad Rahasya Traya Saaram # 91

StoOtra Ratnam of Swamy AlavanthAr# 49

Adaikkala Patthu # 31

Thirumantira Churukku # 24

Dhvaya Churukku #13

Charama SLOka Churukku# 20

PradhAna Satakam #27

Arutta Panchakam #12

Rahasya Navaneetam #68

Rahasya Padhavee #69

Ahobilavalli Series: <http://www.ahobilavalli.org>

NyAsa Dasakam # 12

NyAsa Tilakam #13

NyAsa Dasakam #14

JitantE StOtram # 58-61

Abahya PradhAna Saaram # 69

Prapanna PaarijAtham # 74

NikshEpa Rakshai # 75

Srimad Rahasya Thraya Saara Saaram # 91-93

Sri Hayagrivan Series: <http://www.srihayagrivan.org>

Rahasya SandEsam # 2

Rahasya SandEsa VivaraNam #3

Rahasya Maatruikai # 10

Rahasya RatnaavaLi # 18

Rahasya Traya ChuLakam # 24

Tattva RatnAvaLi # 4

Tatva RatnAvaLi PradhipAdhya Sangraham # 5

Tattva SandEsam # 9

Tattva Maatruikai # 11

We will now commence the study of Sriranga Gadhyam and follow it up with the studies of Sri VaikunTha Gadhyam and SaraNAgathy Gadhyam.

श्री:

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीरङ्गगद्यम् ॥

ஸ்ரீரங்க கத்யம்

SrIranga Gadyam

INTRODUCTION

Translation of U.Ve Purisai Swamy's commentary in Tamil by

Dr. T.V.G.Ramamurthy (TVGR)

Keeping in mind only the welfare of His disciples, Bhagawan Sree Raamaanuja scripted this Sree Ranga gadhyam, known as "Mitha Gadhyam", because of its shortness as compared to SaraNaagathy gadhyam, known as Pruthu gadhyam. As the words of "Sreerangasaayinam" appears at the end of the first stanza (ChoorNikai) and the sentence of "Sree Ranganaatha! Mama Naatha! NamOstu tE" appears at the end of the gadhyam, this as a whole gets addressed to Lord Sree Ranganatha; this gadhyam is popularly acclaimed hence as Sree Ranga Gadhyam.

Even in this short gadhyam, Sree BhaashyakArar has recalled the meaning and significance of the dhvaya mantram. Though the same is true of the bigger SaraNAGati gadhyam also, in order to meet the desire of His disciples for variety in phrases, Sree BhAshyakArar has given here the dhvayArtha (Meaning of dhvayam) in a summarized form.

This gadhyam has five choorNikais (Stanzas) and two sLOkas. The first stanza

has the meaning of the **uttarabhAga** (the second part) of the dhvaya mantram, while the second stanza contains the meaning of the **PoorvabhAga** (first part) of the dhvaya mantram as well as the **adhikAri visEsham** (Personal eligibility) and **KaarpaNya** (self-pity). The third stanza carries the significance of the other requirements of Prapatti or SaraNAgati, in particular **Mahaa Visvaasam**. Two slokas follow this as the saastraic testimony or pramANa for the meanings of already adduced (tattvams). The next sentence (pankthi) proclaims the power of **prapatti vaakya**, the mere utterance of which fulfills the desire of self-surrender for even those who do not have the capability for the practise of **poorNa prapatti**, i.e. with full understanding of the preliminary requirements of "artha panchakam", viz.,

- **Aanukoolya sankalpam**,
- **Praatikoolya Varjanam**,
- **KaarpaNyam**,
- **gOpthruva varaNam** and
- **Mahaa Vivaasam**, then and then only **AtmanivEdhanam** or surrender of the self.

In the final stanza, or the seventh part of the gadhyam, through fourteen exclamatory phrases, the meaning and significance of the word, NaarAyaNa are explained fully, followed by the words "**NamO astu tE**", which emphasizes the importance of **BharanyAsa** or surrender of the burden of protecting one's self, in the means now adopted; the phrase may also be taken to signify prayer for the fruit of self-surrender, namely self-abnegation of freedom and service to the Lord according to His desire.

கத்யத்ரயம் – ஓர் அறிமுகம்

ஸ்ரீமத் பகவத் இராமானுஜர் அருளிச்செய்த ஒன்பது க்ரந்தங்களில், கத்யத்ரயம்

எனப்படும் மூன்று கத்யங்கள் அடங்கியுள்ளன, அவையாவன – சரணாகதி கத்யம், ஸ்ரீரங்க கத்யம், மற்றும் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் என்பவையாகும். இந்த மூன்று கத்யங்கள் மூலமாக எம்பெருமானிடம் சரணம் புகுந்த விதத்தினை விவரிக்கின்றார். பூலோக வைகுந்தம் என்றும் பெரிய கோயில் என்றும் அழைக்கப்படுவது ஸ்ரீரங்கம் என்னும் திவ்ய தேசமாகும். ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் பலரும் அந்த தேசத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள அரங்கனின் அருளில் மயங்கி இருந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கத்திற்கு நல்ல நாள் என்று நினைக்கத் தோன்றுவதாகவும், பெரியபிராட்டியாரும் நம்பெருமாள் என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் அழகிய மணவாளனும் சேர்ந்து அருள் புரிகின்ற ஒரே நாளாகவும் உள்ளது. பங்குனி உத்திர நன்னாள். அந்த சுப நாளில், ஸ்ரீரங்க திவ்ய தம்பதிகளின் முன்பு, எம்பெருமானார் இந்த கத்யங்களை அரங்கேற்றினார்.

ஸ்ரீரங்க கத்யம்

இது சரணாகதி கத்யத்தின் சுருக்கமாகும். எம்பெருமாள் முன்பு அனுதினமும் கூறத்தக்கதாகவும், சரணாகதி கத்யத்தின் முழுப் பொருளும் அடங்கப்பெற்றதாகவும் இது உள்ளது.

எம்பெருமானின் அடியார்கள் அவனது திருவடிகளை அடைவதற்காகப் ப்ரபத்தி என்னும் உபாயத்தை கையாள்கின்றனர். இந்த உபாயத்தைப் பற்றி, ப்ரபத்தி செய்த பின்னர், தங்கள் இந்த உலகில் உள்ள காலம் விரைவில் நான்கு வழிகளில் தங்கள் பொழுதைக் கழிக்க இயலும். அவையாவன:

- எம்பெருமாள் திருவுள்ளத்துடன் எழுந்தருளியுள்ள ஒரு திவ்ய தேசத்தில் தங்கள் கைங்கர்யப் பணியினைப் புரிந்து வருவது
- எம்பெருமானின் அடியார்களுக்கு கைங்கர்யம் செய்து வருவது

- எம்பெருமாளின் திருக்கல்யாண குணங்களைப் பற்றியே எப்போதும், நினைத்து, பேசி மகிழ்வது
- எப்போதும் திவ்ய மந்திரத்தை பொருளுடன் உரைத்துக் கொண்டு இருப்பது.

இப்படியான நான்கு முறைகளில் இறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள வழிக்கு ஏதுவாக, த்வயத்தின் பொருளை சரணாகதி கத்யத்தில் எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தார். காலத்தின் கட்டாயம் காரணமாக அவ்வளவு பெரிய கத்யத்தை முழுவதும் உணர்ந்து படிக்க இயலாதவர்களுக்காக, அதன் சுருக்கமாக, ஸ்ரீரங்க கத்யத்தை அருளிச் செய்தார். ஆயினும், கால அவகாசம் உள்ளபோது சரணாகதி கத்யத்தைக் கூறுவதே சிறந்தது.

SrIranga Gadyam *Commentaries*

AcArya RAMAnuja - Thirukachi

(Thanks: SrI V.C.Govindarajan)

ACARYA VANDANAM

चिदचित्परतत्त्वानां तत्त्वयाथार्थ्यवेदिने।

रामानुजाय मुनये नमो मम गरीयसे॥

சிதசித் பரதத்வாநாம் தத்வயாதார்த்யவேதிநே

ராமாநுஜாய முநயே நமோ மம கரீயஸே

cidacitparatattvAnAM tattvayAthArthyavedine|

rAmAnujAya munaye namo mama garIyase||

Meaning:

adiyEn's profound salutations are to that revered and most sacred RaamAnuja Muni, who knew clearly the inner meanings of the doctrines of tattva trayams of Chetanam (the sentient being), achEtanam (the insentients) and ParamAtmA (the Supreme Soul).

Repository of sakala kalyANa guNams - NamperumAL
(Thanks: SrI Santhanakrishnan)

COORNIKAI 1

முதல் சூர்ணை

स्वाधीन त्रिविध चेतनाचेतन स्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेदं

क्लेशकर्माद्यशेषदोषासंस्पृष्टं

स्वाभाविकानवधिकातिशय ज्ञानबलैश्वर्य वीर्यं

शक्तितेजस्सौशील्य वात्सल्य मार्दवार्जव

सौहार्द साम्य कारुण्य माधुर्यं

गाम्भीर्य औदार्यं

चातुर्य स्थैर्य धैर्य शौर्य पराक्रम सत्यकाम

सत्यसङ्कल्प

कृतित्व कृतज्ञताद्यसङ्ख्येय कल्याण

गुणगणौघमहार्णवं परब्रह्मभूतं

पुरुषोत्तमं श्रीरङ्गशायिनं

अस्मत्स्वामिनं

प्रबुद्धनित्यनियाम्य

नित्यदास्यैकरसात्मस्वभावोऽहं

तदेकानुभवः तदेकप्रियः परिपूर्णं

भगवन्तं विशदतमानुभवेन निरन्तरमनुभूय

तदनुभवजनितानवधिकातिशय

प्रीतिकारिताशेषावस्थोचित

अशेषशेषतैकरतिरूप नित्यकिङ्करो भवानि ॥

ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதந அசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்

க்லேஸகர்மாத்யஸேஷதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்

ஸ்வபாவிகாநவதிகாதிஸ்ய ஜ்ஞாநபலைஸ்வர்ய வீர்ய

ஸக்திதேஜஸ்ஸௌஸீல்ய வாத்ஸல்ய மார்த்தவார்ஜவ

ஸௌஹார்த்த ஸாம்ய காருண்ய மாதூர்ய

காம்பீர்ய ஓளதார்ய

சாதூர்ய ஸ்தைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய பராக்ரம ஸத்யகாம

ஸத்யஸங்கல்ப

க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞாத்யஸங்க்யேய கல்யாண

குணகணௌகமஹார்ணவம் பரப்ரஹ்மபூதம்

புருஷோத்தமம் ஸ்ரீரங்கஸாயிநம்

அஸ்மத்ஸ்வாமிநம்

ப்ரபுத்தநித்யநியாம்ய

நித்யதஸ்யைகரஸாத்மஸ்வபாவோ஽ஹம்

ததேகாநுபவ: ததேகப்ரிய: பரிபூர்ணம்

பகவந்தம் விஸ்ததமாநுபவேந நிரந்தரமநுபூய

ததநுபவஜ்நிதநவதிகாதிஸ்ய ப்ரீதிகாரிதாஸேஷாவஸ்தோசித

அஸேஷஸேஷதைகரதிருப நித்யகிங்கரோ பவாநி!

svAdhIna trividha cetanAcetana svarUpasthitipravR^ittibhedaM

kleshakarmAdyasheShadoShAsaMspR^iShTaM

svAbhAvikAnavadhikAtishaya j~nAnabalaishvarya vIrya

shaktitejassaushIlya vAtsalya mArдавArjava

sauhArda sAmya kAruNya mAdhurya

gAmbhIrya audArya

cAturya sthairya dhairya shaurya parAkrama satyakAma

satyasa~Nkalpa

kR^ititva kR^itaj~natAdyasa{~N}khyeya kalyANa

guNagaNaughamahArNavaM parabrahmabhUtaM

puruShottamaM shrIra~NgashAyinaM

asmatsvAminaM

prabuddhanityaniyAmya

nityadAsyaikarasAtmasvabhAvo.ahaM

sadagopan.org

tadekAnubhavaH tadekapriyaH paripUrNaM
 bhagavantaM vishadatamAnubhavana nirantaramanubhUya
 tadanubhavajanitAnavadhikAtishaya
 prItikAritAsheShAvasthocita
 asheShasheShataikaratirUpa nityaki~Nkaro bhavAni||

அறிமுகம்:

நாம் பெறவேண்டிய கைங்கர்யத்தை இந்த சூர்ணையில் வேண்டுகிறார். அக்கைங்கர்யத்தை ஏற்று மகிழும் எம்பெருமாளின் திருக்கல்யாண குணங்களை இங்கு கூறுகின்றார்.

ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதந - மூன்று பிரிவுகளில் உள்ள சேதனர்கள் (மனிதர்கள்) இவர்கள் நித்யர், முக்தர், மற்றும் பத்தர் ஆவர்.

(த்ரிவித) அசேதந - மூன்று பிரிவுகள் உள்ள அசேதனங்கள் (மனிதர்கள் அல்லாதவை). இவையாவன ஸுத்த ஸத்வம், மிஸ்ர தத்வம் மற்றும் ஸத்வ சூன்யம் என்பவை. இவை குணங்களுடன் சேர்த்து விளங்குபவை. ஸுத்த ஸத்வம் என்பது ஸத்வ குணம் மட்டுமே உள்ளதாகும். இது பரமபதத்தில் உள்ள அசேதனங்களைக் குறிக்கும். மிஸ்ர தத்வம் என்பது ரஜோ மற்றும் தமஸ் குணங்கள் உள்ளவை. இவை இப்பூமியில் உள்ளவை. குணங்களே இல்லாத்தாக உள்ள காலம் மூன்றாவது வகை.

ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதம் - இந்த அசேதனங்கள் மூன்று வகையான மாறுபாடுகளைக் கொண்டவை. அவை ஸ்வரூபம், ஸ்திதி மற்றும் ப்ரவ்ருத்தி ஆகும். இவை என்ன?

- ஸுத்த தத்வம் என்பதன் ஸ்வரூபம் என்பது - எப்போதும் மாறாமல் ஒரே போல் உள்ளதாக இருப்பதாகும். மற்ற இரு குணங்களான ரஜோ, தமஸ் கலவாமல்

உள்ளதாகும். இதன் ஸ்திதி என்பது - எம்பெருமானின் கைங்கர்யத்திற்கு உள்ள பொருட்களாக (வட்டில் போன்றவை) மாறுதல் ஆகும். இதன் ப்ரவ்ருத்தி என்பது - எங்கும் உள்ளதாகும்.

- மிஸ்ர தத்வம் என்பது ஸ்வரூபம் என்பது - மூன்று குணங்களான ஸத்வ, ரஜோ, தமஸ் ஆகியவற்றை மாறி மாறி ஏற்படுவது ஆகும். இதன் ஸ்திதி என்பது - மனிதர்களின் கர்ம பலனிற்கு ஏற்ப, பல விதமான உடல்களை ஏற்பது ஆகும். இதன் ப்ரவ்ருத்தி என்பது - மனிதர்களுக்கு தங்கள் ஆத்மா பற்றியும், எம்பெருமாள் பற்றியும் உள்ள ஞானத்தை மறைத்தல் என்பதாகும்.

காலம் என்பதின் ஸ்வரூபம் என்பது - எந்த குணமும் இன்றி இருத்தல் ஆகும். இதன் ஸ்திதி என்பது நிமிடம், மணி, நொடி போன்ற தன்மைகளுடன் இந்த உலகினை நடத்திச் செல்வதாகும். இதன் ப்ரவ்ருத்தி என்பது - தோற்றம், அழிவு உண்டாக்குதல் ஆகும்.

இவை அனைத்தும் எம்பெருமானின் திருமேனியாகவும், எம்பெருமானே இவற்றின் ஆத்மாவாகவும் உள்ளான் என்றார்.

க்லேஸ - இப்போது ஒரு கேள்வி எழக்கூடும்? எம்பெருமாள் சேதனம், அசேதனம் ஆகியவற்றை தனது திருமேனியாகவும், இவனே அவற்றின் ஆத்மாவாகவும் இருந்தால், சேதனம், அசேதனம் ஆகியவற்றால் உண்டாகும் தோஷங்கள் எம்பெருமானைப் பற்றாதா? இதனை இப்போது விளக்குகின்றார். க்லேஸம் என்பது அகங்காரம், கோபம், பேராசை போன்றவையாகவும்.

கர்ம - இந்த க்லேஸங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக உள்ளவை மற்றும் இக்லேஸங்களால் மீண்டும் உருவாகக் கூடிய புண்ணியம் பாவம் ஆகியவை.

ஆதி - இப்படிப்பட்ட தோஷங்களால் தொடப்படாதவன்.

அலேஷ - அசேதனங்களிடம் காணப்படும் பரிணாமங்கள், சேதனர்களிடம் உள்ள துயர் வரும் என்பதை அறியாமை போன்றவையும் தோஷங்கள் ஆகும்.

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் - இப்படிப்பட்ட தோஷங்களால் பல காலமாக தொடப்படாமலும் இனி வரும் காலங்களிலும் பாதிக்கப்படாமல் உள்ளவனும் ஆன எம்பெருமாள்.

ஸ்வாபாவிக - எம்பெருமானுக்கு உள்ள குணங்களின் தன்மையைக் கூறுகிறார். அக்குணங்கள் மூன்றாகப் பிரிக்கப்படலாம் - எல்லோர்க்கும் பயனளித்து இருப்பது, அடியார்களுக்கு அளிக்கும் நன்மைகள், விரோதிகளுக்கு காண்பிக்கப்படும் குணங்கள் என்பவை. இவை அந்தந்த பிரிவுக்கு ஏற்றபடி உள்ளது என்கிறார். இது நீருக்குக் குளிர்ச்சி உள்ளது போன்றும், நெருப்பிற்கு சூடு உள்ளது போன்றும் உள்ளது.

அநவதிக - இப்படிப்பட்ட குணங்கள் எம்பெருமானிடம் கணக்கில் அடங்காத, எல்லை இல்லாததாக உள்ளது. இதனை ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் - ஏகைக குணாவதீபஸ்யா ஸதா ஸ்திதா: என்கிறார் - இதன் பொருள் - எம்பெருமானின் குணம் கூறும் வேதங்கள் முதல் எல்லையிலேயே உள்ளன.

அதிசய - இப்படிக்கணக்கற்று உள்ளதால் வியப்பு உண்டாகிறது.

ஜ்ஞாந - அனைத்து காலத்திலும் படைக்கப்பட்ட அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் ஒருசேர கண்காணிக்கும் திறமை படைத்தவன். படைக்கப்பட்ட பொருள்களின் ஆத்ம வேறுபாடுகள் மற்றும் கர்ம வேறுபாடு பிரித்து அறியும் ஞானம்.

பல - அனைத்தையும் தனது ஸங்கல்பத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியில் தாங்கவல்ல தன்மை.

ஐஸ்வர்ய - அனைத்துப் பொருட்களையும் அவற்றில் உள்ள ஆத்மாவையும் தங்கள் கர்மத்திற்கு ஏற்ப வேலை செய்ய வைக்கும் தன்மை.

வீர்ய - அனைத்துத் தொழில்களையும் களைப்பு ஏற்படாமல் பொழுது போக்காகவே

செய்யும் தன்மை.

ஸக்தி - சேதனர்களுக்கு செயல் படத்தேவையான ஆற்றலை அளித்தல், செய்ய முடியாத செயல்களை தன்னால் செய்யக்கூடிய ஆற்றல்.

தேஜ: - மற்ற அனைவரையும் தனது தேஜஸ்ஸினால் அடிமை கொள்ளுதல்.

நாம் எம்பெருமானின் குணங்கள் மூன்று பிரிவாக உள்ளதென்று மேலே பார்த்தோம். அவற்றில், மேலே உள்ள ஆறு குணங்களும் முதற் பிரிவில் (அனைவர்க்கும் பயன்படும் குணங்கள்) அடங்கும். இனி இரண்டாவது பிரிவில் உள்ள (அடியார்களுக்கு பயன்படும்) பன்னிரண்டு குணங்களை பார்ப்போம்.

ஸௌஸீல்ய - ஸீலம் என்றால் பெரியவர்கள், தாழ்ந்தவர்களை இகழாமல் ஒன்றாகக் கலந்து பழகுதல் ஆகும்.

வாத்ஸல்ய - தன்னுடைய அடியார்கள் குற்றம் செய்த போதிலும் அக்குற்றங்களை காணாமல் அவற்றை மன்னித்து குணங்களாகவே பார்க்கும் தன்மை.

மார்த்தவ - இது மனதின் மென்மைத்தன்மை ஆகும். தனது அடியார்கள் தன்னைப் பிரிந்து சென்றாலோ அல்லது தான் அவர்களைப் பிரிய நேர்ந்தாலோ துடித்து போகும் தன்மை.

ஆர்ஜவ - அடியார்கள் விஷயத்தில் தனது மனம், வாக்கு, உடல் ஆகிய மூன்றாலும் நேர்மையுடன் உள்ள தன்மை.

ஸௌஹார்த்த - அடியார்களுக்கு எப்போதும் (அவர்கள் தன்னிடம் வந்தாலும் வராவிடாலும்) நன்மை தருகின்ற தன்மை.

ஸாம்ய - அடியார்களிடம் எந்தவிதமான ஏற்ற தாழ்வு பாராமல், அனைவருக்கும் பொதுவாக உள்ள தன்மை.

காருண்ய - அடியார்களின் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத தன்மை.

மாதூர்ய - தன்னுடைய குணங்கள், திருமேனி அழகு, போன்ற அனைத்தாலும் இனிமையுடன் உள்ள தன்மை. இவன் யாரைக் கொல்ல செல்கிறானோ அவனுக்கும் இனிமையாய் உள்ளவன். பீஷ்மர் தன்னைக் கொல்ல வந்த கண்ணனை "தாமரை போன்ற கண்கள் உடையவனே அனைத்திற்கும் நாயகனே, என்னை இந்த தேரில் இருந்து வீழ்த்துவாய்" என்றார்.

காம்பீர்ய - அடியார்களுக்கு இவன் செய்ய நினைத்துள்ள நன்மைகள், யாராலும் (இவன் உட்பட) அளந்து பார்க்க முடியாத அளவிற்கு உள்ள தன்மை. இத்தனை செய்துவிட்டும் "அடடா இவ்வளவுதான் செய்தோமோ?" என்று நினைப்பான்.

ஒளதார்ய - அடியார்களுக்குத் தேவையானவற்றை தானே முன்வந்து அளிக்கும் தன்மை.

சாதூர்ய - இதற்கு இரு வகையான பொருள் கொள்ளலாம். அடியார்களுக்கு தனது காப்பாற்றும் தன்மை மீது ஏதேனும் சந்தேகம் தோன்றினால் அதனை நீக்கும் வகையில் ஏதேனும் செயல் புரிதல். மற்றொரு பொருள் - அடியார்கள் செய்யும் குற்றங்களை பெரியபிராட்டியார் காணமுடியாதபடி மறைத்து விடும் தன்மை.

ஸ்தைர்ய - எத்தனை இடையூறுகள் ஏற்பட்டாலும் தனது அடியார்களைக் காப்பாற்றியே தீருவேன் என்று உள்ள தன்மை.

இனி விரோதிகளிடம் காண்பிக்கப்படும் மூன்று குணங்களைப் பார்ப்போம்.

தைர்ய - தனது எதிரிகளாக இருந்தாலும் தனது அடியார்களின் எதிரிகளாக இருந்தாலும் அவர்களை ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக் கொள்ளாத தன்மை. இராவணன் உயிரோடு உள்ளபோதே விபீஷணனுக்கு அரசன் என முடிசூட்டியது இக்குணத்தால் மட்டுமே.

ஸௌர்ய - பகைவர்களின் படைபலம் எவ்வளவு பெரிதாக இருப்பினும் அதனைச் சிதறி ஓடவைக்கும் திறமை.

பராக்ரம - போர்க்களத்தில் தன்னை எதிரிகள் உணராமலேயே உள்ளபடி நின்று வெற்றி பெறுதல். இதனை இராமாயணத்தில் உள்ள - "ப்ரஹர்த்தாரம் ஸரீரேஷு நதே பஸ்யந்தி ராகவம்" என்பதன் மூலம் உணரலாம். இதன் பொருள் - தங்களை அம்பினால் துளைக்கும் இராமனை அசுரர்களால் காணமுடியவில்லை.

இனி வரும் நான்கு குணங்கள் அடியார்களின் உபாயமாகவும் அந்த உபாயத்தின் பலனாகவும் உள்ள குணங்கள் ஆகும்.

ஸத்யகாம - காம என்ற பதத்திற்கு அனைவரும் விரும்பும் பொருள் என்று பொருள் ஆக அடியார்கள் அனைவராலும் விரும்பப்படும் குணங்கள் உள்ளவன்.

ஸத்யஸங்கல்ப - அடியார்கள் இதுவரை கண்டிராத இன்பமான பொருட்களை வழங்கி அவர்களை அனுபவிக்கச் செய்தல். எம்பெருமாள் மனித அவதாரங்கள் எடுத்தலும் இந்த வகையினை சார்ந்தது.

க்ருதித்வ - அடியார்களுக்குத் தேவையான செயல்களைத் தானே தனது செயல் என்று நினைத்தும் இவ்வாறு செய்வது தனது பாக்கியம் என்று கருதியும் செய்தல்.

க்ருதஜ்ஞதா - அடியார்கள் தன்னை "சரணம்" என்று அடைக்கலம் அடைந்த பின்னர் அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களைக் காணாமல் இருத்தல்.

ஆதி - இப்படிப்பட்ட பல குணங்கள்

அஸங்க்யேய கல்யாண குணகணௌக மஹார்ணவம் - எனக்குத் தெரிந்த வரையில் உள்ள குணங்களைக் கூறிவிட்டேன். இன்னும் சொல்லப்படாத குணங்கள் பல உண்டு. கடல் நீரில் உள்ள அணுக்களை எண்ண முடிந்தால் இவனது குணங்களையும்

எண்ணமுடியும்.

பரப்ரம்ஹபூதம் - இது ப்ருஹத்த்வம் மற்றும் ப்ரும்ஹணத்வம் என்பதன் மூலம் அறியப்படுகின்றது. ப்ருஹத்த்வம் என்றால் மற்ற அனைத்தையும் விட உயர்ந்தவனாக உள்ள தன்மை. ப்ரும்ஹணத்வம் என்றால் தனது அடியார்களுக்குத் தன்னுடைய அளவு உயர்ந்த நினைப்பவன்.

புருஷோத்தமம் - அனைத்து புருஷர்களிலும் உயர்ந்தவன் அடியார்கள் வேண்டுவதைத் தயங்காமல் அளிக்கும் குணம் உள்ளவன்.

ஸ்ரீரங்க ஸாயிநம் - காதால் மட்டும் இவனது பெருமையுள்ள குணங்களைக் கேட்காமல் கண்ணாலும் கண்டு மகிழும்படி ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ளவன்.

அஸ்மத் ஸ்வாமிநம் - இவ்வாறு பள்ளி கொண்ட அழகாலும் தனது குணங்களாலும் எனக்கு உறவினன்.

மேலே கூறப்பட்ட அனைத்தும் எம்பெருமானின் திருக்கல்யாண குணங்களாகும். இப்பெருமானிடம் உடையவர் கைங்கர்யம் செய்வதை வேண்டுகையில் தனது நிலையினை கூறத் தொடங்குகின்றார்.

ப்ரபுத்தநித்யநியாம்ய நித்யதஸ்யைகரஸாத்மஸ்வபாவோ஽ஹம் - எந்த நிலையிலும் எந்த காலத்திலும் எம்பெருமாள் மூலம் நியமிக்கப்படுபவனாகவும் எம்பெருமானின் தாஸனாக அடிமையாக உள்ளதையே விரும்புவனாகவும் உள்ள நான் - எனது ஆத்மாவும் இத்தகைய சுபாவமே கொண்டுள்ளது.

ததேகாநுபவ: - எம்பெருமானைப் பற்றிய விவரங்களில் மட்டுமே எனது மனதைச் செலுத்துபவனாகவும் இதர விவரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காதவனாகவும் நான் உள்ளேன்.

ததேகப்ரிய: – என்னுடைய பக்திக்கு குறி எம்பெருமாள் மட்டுமே.

பரிபூர்ணம் பகவந்தம் – எம்பெருமானின் திருக்கல்யாண குணங்கள், திருமேனி போன்றவை அனைத்தும் மட்டுமே அனுபவிக்கத் தக்கவையாக உள்ளது. இதர விஷயங்கள் அப்படி அல்ல.

விஸ்ததமாநுபவம் - மிகவும் தெளிவான நிலையில் சிறிதும் ஐயமில்லாத அனுபவம்.

நிரந்தரம் அநுபூய – வேறு எந்த விவரங்களும் கலவாமல் எம்பெருமாள் அநுபவம் மட்டுமே உள்ள நிலை. ஆக எம்பெருமானை எப்போதும் விடாத தெளிவான அநுபவம் மூலம் உணர்ந்து.

ததநுபவ - இத்தகைய இனிமையான அநுபவத்தின் மூலம்

ஜநித - உண்டான, ஏற்பட்ட

அநவதிகாதிமய - எல்லை என்பதே காண முடியாத பெருமை உடைய

ப்ரீதிகாரித - அன்பு பாசம் போன்றவற்றால் நிறைவேற்றப்படுவதாக உள்ள கைங்கர்யம்.

அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷஸேஷதை – இந்த இரண்டு பதங்கள் மூலம், எந்த நிலையிலும் எந்த வடிவிலும் தொண்டு புரிவதை வேண்டுகின்றார். அஸேஷாவஸ்தை என்பது நீர்நிலைகள், மண்டபங்கள், சோலை என்பன. அஸேஷஸேஷதை என்பது குடை சாமரம் போன்றவை. இவ்வாறு பலவிதமான வடிவங்களாக தான் மாறினாலும், எம்பெருமானுக்குத் தொண்டு செய்வதை வேண்டுகின்றார்.

அதிருப – இப்படி தொண்டு புரியும் ஆர்வமே வடிவமாகக் கொண்டு

நித்ய - எப்போதும் ஆத்மா உள்ளவரையில்

கிங்கரோ பவாநி – கைங்கர்யம் செய்து வரவேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்.

TRANSLATED MEANING OF SRI PURISAI SWAMY'S COMMENTARY ACCORDING TO DR. TVGR:

Having enjoyed uninterruptedly and with superior experience, the Lord of Sreerangam (and) My Lord, who is none else than the Parabrahmam, the PurushOtthama, in whose control abide the existence, continuity and activity of the three types of sentient and non-sentient beings and their differences, who is completely devoid of blemishes that afflict them, who by nature is the ocean into which flow the innumerable auspicious qualities like:

- gyaana (knowledge),
- Bala (strength),
- Aiswarya (Lordship),
- Veerya (Valour),
- Sakti (capability),
- tEjas (self-sufficiency),
- sauseelya (amiability),
- Vaatsalya (unbounded affection),
- Maardhava (softness),
- Aarjava (integrity),
- sauhaarda (good heartedness),
- saamya (evenhandedness),
- KaaruNya (Compassion),

- Maadhurya (pleasantness),
- Gaambheerya (impenetrability),
- AudhArya (generosity),
- chAturya (smartness),
- ParAkrama (pursuit),
- satyakaama (fulfillment of every wish),
- satyasankalpa (completing the undertaken task),
- krutitva (doing one's duty),
- krutagnya (remembering even the smallest favor done), and,

having become aware of my lack of independence and the nature of service to the Lord, and having the knowledge of the experience of enjoyment of the Lord alone, and, borne of that experience desirous of service alone to Him at all times and all stages of my existence, Let me be His servant for ever.

Swamy Desikan created an entire ChillaRai rahasyam named "**Tattva SandEsam**" as His upadEsam for His sishyan Maadhavan's questions on the true nature (svarUpam) and SvabhAvam of ChEtanam, achEtanam and Iswaran. Tattva SandEsam was a commentary on the words of both Swami AlavanthAr and AchArya RaamAnuja (**Svaadheena trividha chEtana-achEtana-savroopa-sthiti-pravrutthi bhEdham**). Here, Swamy Desikan used King Maadhavan as an excuse to bless us with elaborate meanings of the above sentence used by His PoorvAchAryALs. Tattva SandEsam is the 8th ebook in the SrI Hayagrivan series. Please refer to the content there for the first line of the above (first) ChUrNikai.

TRANSLATED WORD BY WORD COMMENTARY OF PURISAI SWAMY BY TVGR :

Svaadheena= every single thing in the vast universe is subject to the Lord's command. All of them depend, for their nature, existence and activity, on Him directly and indirectly. It is by His will that some things stay eternally; without His desire, they will cease to exist. Koorataazhvan (Sree RaamAnuja's prime disciple), has said this in the sixth verse of Sree VaikunTha stava thus :

Icchhaat eva tava visvapadhArthasatta

Nityam priyAstava tu kEchana tE hi nityaa:

Nityam tvadEkaparatantranijasvaroopaa

bhaavatkamanagaLa guNaa hi nidarsanam na:

The essential nature of every single thing in the universe exists by Your will alone. Your wish makes some eternal and they are known as Nithya or eternal. They are always dependent on You. Your auspicious qualities, by their own essential nature demonstrates this to us.

Trividha chEtana-s: The sentient beings of three types, namely, **Bhaddha** (the bound), **Muktha** (the liberated) and **nithya** (the eternally liberated).

Trividha achEtana-s: The three types of nonsentient things, Prakruti, Kaala and Suddha Sattvam.

All these six are dependent on Him for their essential nature; hence for their attributes too.

The adjective Trividha may be confined to the noun chEtana alone; in which case the word bEdham will go with words, **svaroopaa**, **stithi**, **pravrutti**. This would signify the differences in their essential nature (**Svaroopaa bhEdham**), their continuous existence (**stithi bhEdham**) and their activities (**Pravrutti**

bhEdham) as well as internal differences in all three stages. Pravrutti is activity, nivrutti is also an activity, because it is the result of a decision not to act.

KIEsa= KIEsa or suffering is of five kinds, viz, ignorance, ego, attachment, hatred and passion. Karma denotes activities of virtuous and sinful types both of which bind the actor (kartaa) to eternal suffering. By the word aadi, two other blemishes, namely, vibhAga and aayaasa are indicated. VibhAga comprises jaathi or the type of birth, jeevanam or the kind of life lived, as well as the experience of pleasure and sorrow. Aayaasa would include the persisting desires born of previous experience. The Lord is described as One who is devoid of these types of blemishes : "kIEsa karma vibhaaga aayasair aparaparaamrushtaha visEshapurusha: Iswara:" (Yoga Sutra).

Asesha-dOsha(a)samprushtam= By nature, He has no blemishes indeed, never ever tainted by blemishes.

Upto this, the swaroopa or essential nature of the Lord has been described; hereafter the qualities that adorn the thus-established swaroopa are detailed. Since some of them may be present in some form or to some degree in other chEtana-s also, the words swaabhaavika, anavadhika, and athisaya precede the list of such qualities indicating that for the Lord, these are natural to HIM, limitless and extra-ordinary.

Gyaana= the capacity to know every thing at all times and without any assistance from within or outside.

Bala= Strong enough to bear everything (in the universe) without strain.

Aiswarya= Lordship over all persons and things everywhere.

Veeryam= Albeit being the source of all sentient and non-sentient beings, remaining unaffected in essential nature and natural qualities.

Sakti= Capacity to be the source-material for all things and/or smartness to

combine even "the uncontrollable".

Tejas= Capable of independent action, being self-sufficient, in the creation, protection and resolution of the universe.

All the auspicious qualities of the Lord are comprised within the six above mentioned guNams and hence they are detailed first. Now, the qualities which are of particular interest and use for those who take refuge in the Lord.

Sauseelya= The Lord's amiability, marking the ease and grace with which a man of high position associates himself with men in lower position, without any trace of condescension.

Vaatsalya= The Lord's affection for His devotees, which makes Him ignore their follies.

Maardhava= Easy accessibility because He is not hard-hearted; alternately, being kind and extending advice to those who deserve to be punished.

Aarjava= Integrity or integrated functioning of Thought, speech and action.

Sauhaardha= Wishing well for everyone (**Suhrudham sarvabhUtAnAm**)

Saamyam= Equal access to all devotees, regardless of their origin, learning etc; alternatively, evenhandedness towards all beings (**samOaham sarvabhUtEshu**).

KaaruNya= Concern for others suffering and desire to alleviate without any self-interest.

Maadhurya= Generating pleasure even while adopting the means towards His grace.

Gaambheerya= The depth of His Grace for the devotee, which is difficult to gauge. Ordinarily, **Gaambheerya** is likened to the depth of the ocean and so held to denote the inner thoughts of a great person; however, our poorvAchAryAs have given a subtle interpretation whereby this quality is held to denote the

Lord's grace towards His devotee, who is generally unaware of its measure, because He does not display any trace of His thoughts until the fruit of His grace reaches the devotee, among other reasons, He adopts this attitude out of concern for His devotee at all time and stages.

Audhaarya= The Lord's unbounded bounty towards His devotees, granting them not only all that they wish for, but even more, including Himself.

Chaaturya= Cleverness, ingenuity in attracting even indifferent persons by His **dhivyamangaLa vigraham**, as an auspicious refuge, capacity to induce confidence and faith in the devotees and eliminating the faults and foibles of devotees, smartness in turning hostile persons into well-wishers.

Sthairya= Firmness in resolve to protect one who has sought refuge, even against the advice of friends and well wishers (e.g: **VibheeshaNa saraNAgati**).

Dhairya= Determination in keeping His word, even at the loss of dear things or persons, alternatively, undaunted in face of a powerful enemy.

Saurya= Courageously tackling powerful enemies, even if numerous, entering within their fold as if among friends, without any help from anyone (cf. Sree Raama's valour in JanasthAna Yuddha).

Paraakrama= Having entered the enemy's fold, pursuing them to the end, upto their flight or death; dhairya, Saurya and Paraakrama are all related to the vanquishing of the enemies of His devotees.

Satyakaama (tva), Satyasankalpa (tva)= Fulfillment of all that is desired and unfailing resolve in this respect.

Krutitva= being helpful to others; that is, as the savior of the devotee He has done what He should do (**Aasrita kaarya pooranEna krutakrutyatvam**).

Krutagnyataa= remembering gratefully even the smallest action done by a devotee to please Him, like the folding of hands (anjali) just once, nay, even

more than that His grief in case He could not grant the desire of a devotee at the time he expressed it. For instance Sree Raaman regretted that because of His pledge to fulfill His father's word, Sri BharathA's expressed desire for Sree Raama to return to AyOddhya could not be granted : "**sirasaa yaachatas tasya vachanam na krutam mayaa**".

Prabuddha= Properly enlightened, that is, becoming aware that I do not have independence of action or enjoyment of its fruits.

Nityaniyaamya nityadaasyaika-rasaatma svabhavO aham = As long as this aatma subsists, I have only the distinction of eternal subservience and eternal service.

TadEkaanubhava: tadEkapriya = I have only one experience, that of the Lord and hence the Lord is my only beloved.

Having described the essential nature of the object of the supreme experience, namely the Lord Himself, and the one who experiences the Lord, Sree RaamAnuja goes on to speak about the experience itself and the prayer for the same.

ParipoorNa bhagavantam---bhavaani= "This be my desire and prayer: let me do service, of all kinds, suitable at all states of my existence, at all times, at all places, motivated by the love arising from my experience of the Lord and His auspicious qualities, His glorious Manifestations etc".

NOTE: Additional Comments by V.Sadagopan on Bhagavad GuNams based on Prakrutham Srimad Azhagiya Singar's UpadEsams has been added under a subsequent section along with additional insights from Sri PeriyavAcchAn PiLLai's and Swamy Desikan's commentaries on Sriranga Gadhyam.

CHOORNIKAI 2

இரண்டாவது சூர்ணை

स्वात्म नित्यनियाम्य नित्यदास्यैकरसात्म

स्वभावानुसंधानपूर्वक

भगवदनवधिकातिशय

स्वाम्याद्यखिलगुणगणानुभवजनित अनवधिकातिशय

प्रीतिकारिताशेषावस्थोचित अशेषशेषतैकरतिरूप

नित्यकैङ्कर्य

प्राप्त्युपायभूतभक्ति तदुपाय सम्यग्ज्ञान

तदुपाय समीचीनक्रिया तदनुगुण

सात्त्विकतास्तिक्यादि

समस्तात्मगुणविहीनः दुरुत्तरानन्त तद्विपर्यय

ज्ञानक्रियानुगुणानादि पापवासना महार्णवान्तर्निमग्नः

तिलतैलवत् दारुवह्निवत्

दुर्विवेच त्रिगुण

क्षणक्षरणस्वभाव अचेतनप्रकृतिव्याप्तिरूप दुरत्यय

tava caraNayugaLam SaraNamaham prapadhye!

भगवन्मायातिरोहित स्वप्रकाशः

अनाद्यविद्यासञ्चितानन्ताशक्य विस्त्रंसन

कर्मपाशप्रग्रथितः अनागतानन्तकाल

समीक्षयाऽपि अदृष्टसंतारोपायः

निखिलजन्तुजात शरण्य! श्रीमन्नारायण! तव

चरणारविन्दयुगलं

शरणमहं प्रपद्ये ॥

ஸ்வாத்ம் நித்ய நியாம்ய நித்ய தாஸ்யைகரஸ ஆத்ம்

ஸ்வபாநு ஸந்தாந பூர்வக

பகவதநவதிகதிஸ்ய

ஸ்வாம்யாத்யகி குணகணாநுபவ ஜநித அநவதிகாதிஸ்ய

ப்ரீதி காரித அஸேஷாவஸ்தோசித அஸேஷஸேஷைதகரதிருப

நித்ய கைங்கர்ய

ப்ராப்த்யுபாய (பூத) பக்தி ததுபாய ஸம்யக்ஜ்ஞாந

ததுபாய ஸமீசீநக்ரியா ததநுகுண

ஸாத்விக ஆஸ்திக்யாதி

ஸமஸ்த ஆத்ம் குணவிஹீந: துருத்தர அநந்த தத்விபர்ய

அஜ்ஞஞ்க்ரியாநுகுண அநாதி பாபவாஸநா மஹார்ணவாந்தர் நிமக்ந:

திலதைவத் தாருவந்ஹிவத்

துர்விவேச த்ரிகுண

க்ஷணக்ஷரண ஸ்பாவ அசேதந ப்ரக்ருதி வ்யாப்திருப துரத்யய

பகவந் மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஸ:

அநாத்ய வித்யா ஸஞ்சித அநந்த அஸக்ய விஸ்ரம்ஸந

கர்மபாஸ ப்ரக்ரதித்: அநாகத அநந்த கால

ஸமீக்ஷயாபி அத்ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய:

நிகில ஜந்து ஜாத ஸரண்ய! ஸ்ரீமந் நாராயண! தவ

சரணார விந்த யுகளம்

ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே!

svAtma nityaniyAmya nityadAsyaikarasAtma

svabhAvAnusaMdhAnapUrvaka

bhagavadanavadhikAtishaya

svAmyAdyakhilaguNagaNAnubhavaJanita anavadhikAtishaya

prItikAritAsheShAvasthocita asheShasheShataikaratirUpa

nityakai~Nkarya

prAptyupAyabhUtabhakti tadupAya samyagj~nAna

tadupAya samIcInakriyA tadanuguNa

sAttvikatAstikyAdi

samastAtmaguNavihInaH duruttarAnanta tadviparyaya

j~nAnakriyAnuguNAnAdi pApavAsanA mahArNavAntarnimagnaH

tilatailavat dAruvahnivat

durviveca triguNa

kShaNakSharaNasvabhAva acetanaprakR^itivyAptirUpa duratyaya

bhagavanmAyAtirohita svaprakAshaH

anAdyavidyAsa~ncitAnantAshakya visraMsana

karmapAshapragrathitaH anAgatAnantakAla

samIkShayA.api adR^iShTasaMtAropAyaH

nikhilajantujAta sharaNya! shrImannArAyaNa! tava

caraNAravindayugaLaM

sharaNamahaM prapadye||

அறிமுகம்

ப்ரபத்தி செய்வதற்கு தகுதிகள் என்று இரண்டு உண்டு. இவையாவன - அநந்யகதித்வம் - அடைக்கலம் புகுவதற்கு எம்பெருமானைத் தவிர யாரும் இல்லை என்று உணர்வது. ஆகிஞ்சந்யம் - இவ்வாறு அடைக்கலம் புக தன்னிடம் திறம் இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டு அந்தத் திறனை வழங்குமாறு எம்பெருமாளிடமே பணிவது. இதனை இப்போது கூறுகின்றார்.

ஸ்வாத்ம....நித்ய கைங்கர்ய - இப்பதங்கள் சென்ற சூர்ணையிலேயே கூறப்பட்டன. இங்கு மீண்டும் கூறப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? தன்னையே உணர்ந்த மகிழ்ச்சி எம்பெருமாளின் குணங்களை உணர்ந்த மகிழ்ச்சி தனது கைங்கர்யத்தினைக்

குறித்து உணர்ந்த மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றால் மீண்டும் கூறுகின்றார். நமக்குப் பிடித்த செயல்களை நாம் மீண்டும் மீண்டும் கூறி மகிழ்கின்றோம் அல்லவா?

ப்ராப்த்யுபாய (பூத) பக்தி - எம்பெருமாளிடம் என்றும் கைங்கர்யம் செய்வதற்கு உபாயம் பரபக்தி ஆகும்.

ததுபாய ஸம்யக்ஜ்ஞாந - இத்தகைய பரபக்தி நமக்கு உண்டாகத் தேவையானது ஜீவாத்மா பரமாத்மா குறித்த ஞானம்.

ததுபாய ஸமீசீநக்ரியா - இப்படிப்பட்ட ஞானத்திற்கு உறுப்பான கர்மயோகம்

ததநுகுண ஸாத்விக - இப்படிப்பட்ட கர்மயோகம் கைகூட உபாயமாக ஸத்வ குணத்திற்கு உறுப்பாக உள்ள

ஆஸ்திக்யாதி - ஆஸ்திக்யம் என்னும் ஆஸ்திகனாக உள்ள தன்மை. ஆதி என்பதன் மூலம் இதர ஆஸ்திக தன்மைகள் கூறுகின்றார்.

ஸமஸ்தாத்ம - ஸமம் தமம் போன்ற புலனடக்கம் தொடர்புடைய குணங்கள்

குணவிஹீந: - இது போன்ற எந்தவிதமான குணங்களும் என்னிடத்தில் இல்லை (என்ற போதிலும்)

துருத்தர அநந்த - மேலும் கடக்கவே மிகவும் அறியதாகவும் எல்லை எனபதே இல்லாததாகவும்

தத்விபர்ய அஜ்ஞாநக்ரியாநுகுண - கர்மயோகம் ஞானம் ஆகியவற்றின் எதிராக ஞானம் கொண்டும் ஒழுக்கக் கேட்டினை உண்டாக்கும் குணங்களுடன்

அநாதி பாபவாஸநா - இவற்றின் மூலம் உண்டாகும் எண்ணற்ற பாவங்களின் இடமாகவும்

மஹார்ணவ அந்தர் நிமக்த: - உள்ள மிகப்பெரிய கடலில் நான் விழுந்து
கிடக்கின்றேன்

தில தைல வத் - எள்ளில் உள்ள எண்ணையைப் பிரித்து எடுப்பது

தாரு அஹ்நி வத் - அரளிக் கட்டையில் உள்ள நெருப்பைப் பிரித்து எடுப்பது

துர்விவேச - இச்செயல்கள் அவற்றை செய்யக்கூடிய திறமை உள்ளவர்களால்
மட்டுமே முடியும். அதுபோல உடம்பிலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரிப்பது திறன்
உள்ளவர்களால் மட்டுமே முடியும். எள்ளில் உள்ள எண்ணையைப் போல்,
அரளிக்கட்டையில் உள்ள நெருப்பினைப்போல் - இந்த உடலில் உள்ள ஆத்மாவை
நல்ல ஞானத்தினாலும் எம்பெருமானுடைய அருளாலும் மட்டுமே பிரிக்க இயலும்.
இது விஷ்ணு புராணத்தில் - "தாருண்யக்நிர் யதா தைலம் திலே தத்வத் புமாநபி" -
என்பதன் மூலம் உணரலாம். இதன் பொருள் - ஆத்மா என்பவன் அரளிக்கட்டையில்
உள்ள நெருப்பினைப் போன்றும் எள்ளில் உள்ள எண்ணையைப் போன்றும் மறைந்து
உள்ளான்.

த்ரிகுண - ஸத்வ ரஜோ தமஸ் குணங்கள் கொண்டும்

சக்ஷணசக்ஷணரண ஸ்வபாவ - ஒவ்வொரு நொடியிலும் மாறுதல் அடைவதை
இயல்பாகக் கொண்டும்

அசேதந ப்ரக்ருதி வ்யாதிருப - ஜடமான தன்மையினைக் கொண்டும்
மூலப்ரக்ருதியின்பால் கொண்டுள்ள தொடர்பினை விடாமலும்

துரத்யய பகவந் மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஸ: - கடக்க மிகவும் அரிதாகவும்
அம்பெருமானுடன் பிணைக்கப்பட்டும் மாயை மூலம் மறைக்கப்பட்ட ஆத்ம ஞானம்
கொண்டும்

அநாத்ய வித்யா ஸஞ்சிதாநந்த அஸக்ய விஸ்ரம்ஸந கர்மபாஸ ப்ரக்ரதித: – பல காலமாக எனது அஞ்ஞானம் மூலமாக சேமிக்கப்பட்டும் எல்லையற்றதும் யாராலும் அவிழ்க்க இயலாததுமான புண்ணிய பாவம் ஆகிய கர்மம் என்னும் கயிற்றினால் கட்டப்பட்டும்.

ஆக பாவம் என்னும் கடலில் முழுகியும் எம்பெருமாளின் மாயை மூலம் தனது சுபாவத்தினையும் ஞானத்தினையும் மறந்து விட்டதாகவும் கர்மவினைகள் என்னும் கயிற்றினால் கட்டுண்டு உள்ளதாகவும் கூறுகின்றார்.

அநாகத அநந்த கால ஸமீக்ஷயாபி அத்ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய: – இதனால் இனிமேல் இருக்கின்ற எண்ணற்ற காலங்களிலும் இந்த சம்சாரக் கடலில் இருந்து என்னை விடுவித்து கரை ஏறுவதற்கான உபாயம் ஒன்றும் அறியாதவனாக உள்ளேன்.

நிகில ஜந்து ஜாத ஸரண்யா – இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் (ஜந்து) சரணம் என்று அடைக்கலம் புகுகின்றவனே!

ஸ்ரீமந் – என்னை காக்கும் பெரியபிராட்டியை உடையவனே!

நாராயண - நான் இப்படி விழுவதைப் பார்த்து உதாசீனப்படுத்துபவன் அல்லவனே நீ! பெரியபிராட்டியிமன் திருமுகத்தினைப் பார்த்தாவது என்னைக் காக்க வேண்டும்

தவ சரணாரவிந்த யுகளம் – எவ்வளவு தேடி அலைந்தாலும் ஒப்பில்லாத உனது தாமரை போன்ற திருவடிகளில் நான்

ஸரணம் ப்ரபத்யே – சரணம் என்று பற்றிக் கொள்கிறேன்

TRANSLATED MEANING ACCORDING TO DR. TVGR FROM PURISAI SWAMY'S COMMENTARY :

In this second stanza, are given the meaning of the first part of dhvaya

mantra, which spells out prapatti as the means (upAya), the eligibility for prapatti comprising Aakinchinya, that is the lack of prerequisites like gyaana, karma, bhaktiyOga, the essential preliminary for prapatti, being kaarpaNya, self-pity born of helplessness. Since the pleasure arising from constant remembrance of the Lord as sEshi, the self as sEsha, and the nature of service should continue uninterrupted, these are once again spelled out.

The Jeeva, aware of his dependence on the Lord, his subservience to Him and the pleasing remembrance of the Lord's limitless auspicious qualities and of the service induced by such remembrance, realizes his own helpless state, that is, that he does not have the prerequisites for such experience in real terms, namely bhakti, the means for the bhakti namely gyaana yOga, the means for gyaana, namely karma yOga and the needed good qualities like saatvika, aasthika etc. Moreover, he possesses in plenty the contrary experiences due to his immersion in the ocean of suffering called samsaara, further, his real self, which is self-illuminating, has been hidden by Bhagavanmaaya which pervades prakruti or matter in which the self is embodied and which is like oil in the oilseed and fire in the fire-making wood, while prakruti itself is constantly changing from moment to moment (because of the combination of the three guNaas-sattva, rajas and tamas). This body has been earned by him with eons of avidya or ignorance. Seemingly endless and incapable of being unbound. He is nervously awaiting many more ages, unaware of the means to cross this ocean of sorrow. Such is my lot, Oh Lord! Sriman NaarAyaana! who is the refuge of all that is born, I fervently catch hold of your lotus feet as the only means to cross the ocean of samsara.

Bhakti (nitya kainkarya praapty upAya bhUta bhakti): Here the word Bhakti denotes Bhakti yoga. Here, the procedure for attaining the liberation is described in its proper order, in which Bhakti yoga is preceded by gyaana yoga, which is preceded by karma yoga, for the practise of which are needed various qualities of the self, aatma guNAs. Elsewhere in his GeethA bhAshya, Sree RaamAnuja has suggested that AatmAvalOkanam or self-realization, which is

the first fruit of gyaana yoga can be obtained thru karma yoga itself. However, since this short cut is open only to very few highly enlightened persons who are real karma yogis like Janaka maharaaja, the detailed procedure is spelt out here in the proper order.

The passage beginning with "swaatmanityaniyaamyaa" and ending with "guNaviheena" emphasizes that the supplicant lacks all the successful requirements for liberation or Moksha, which is nothing but nityakainkarya to the Lord. The passage that follows, beginning with "duruttaraanantha" and ending with "adrushtasantaaropaayaha" describes the pitiful condition of the self haunted by successive sinful acts, which prevent the adoption of the means (upAya VirOdhi).

"Vaasana" denotes the ruchi or lingering taste for related sinful actions.

"mahaarNavam" denotes the great ocean, which has six major waves—hunger, thirst, sorrow, ignorance, senility and demise.

"tilatailavat" explains how the effulgence of the self-illuminating aatma is hidden by actions constituting sin (daaruny agnir yatha taila tile tadvat pumaan api pradhAne avasthito vyaapee). Like fire in the wood and oil in the seed, purusha or the jeevAtmaa pervades prakruti.

"Bhagavan-mAyA-tirOhita-svapraakaasa:" Keeping in mind Sri KrishNa's words in GitA, "mama maayaaduratyaya", Sree RaamAnuja here describes how the self-luminant/jeevaatma finds its dharmabhUta gnaana, which is also self-luminescent, become shrunken due to the bondage of karma. As a result of ageless misconduct, prakruti acts as a veil to hide the essential nature of the Lord (Bhagavat svaroopaa) as well as a veil to hide the essential nature of one's self (Aatma svaroopaa). This karma, which is of the nature of virtuous as well as sinful actions, diminishes by enjoyment and suffering, but is never eliminated fully. This is conveyed by the term, "anaadhi avidya", which denotes ignorance, illusion of mistaking the body for the Self etc.

"Asakhya visramsana karma paasa pragrahitaha" = We commit sins in the flick of a finger, but its ultimate effects can not be eliminated even after suffering for several brahmakalpas or eons. Each one of the sins is of such powerful bind. No one except the Lord Himself can relieve us from that bind as described in the sloka :

"Pasava: paasitaaa: poorvam paramEna swaleelayA,

Tenaiva mochaneeyaas te na anyair mochayitum kshamaa:".

"nikila jantujaatasaraNya" = The savior for all that are born (cf, "sarvasya SaraNam suhruth"; "dEvAnAm daanavAnAm cha saamanyamham").

"VibheeshaNO vaa Sugriv! Yadhi vaa RaavaNa: swayam": "The protection, proclaimed and pledged in these verses, Let this be my protection too"—this is the import of this passage.

"Jantujaata:" The word "jaata" indicates every living being, as mentioned in the sloka:

Pasur manushyaha pakshee vaa ye cha vaishNava samsrayaahaa

Tenaiva tam prayaasanti tadvishNoparamam padham

Etannishtasya marthyasya muktir hastasthita sdaaa

Tatsambandhina eva api muktim eshyanti vai dhruvam

Animals, birds or human beings, any such living being, if attached to a VaishNava, will attain VishNu's Supreme abode, by the very fact of their attachment. One who has full faith in this will attain Moksham, so will all who are related to him.

"Sriman NaarAyaNaa!"

"Lakshmyaa saha HrishikESO DEvya KaaruNayroopyayaa

Raksha sarvasiddhAntE VedAntEshu cha geeyatE "

All siddhAnthas and Vedaanthaas proclaim that the only Rakshaka or savior is Sriman NaarAyaNa, that is, NaarAyaNa always accompanied by Lakshmi, who is compassion personified. Hence it is to Sriman NaarAyaNa that one should surrender one's self.

"CharaNAravindha YugaLam" = While the Lotus feet of the Lord is the ultimate goal (UpEya) of Prapatti, they alone are the means and hence pleasing at Upaaya stage also.

"Aham" = (What makes me eligible to adopt prapatti as the Upaaya or the means is my awareness that) I am ineligible to adopt other means (like Bhakti yOga, preceded and accompanied by Karma and Gnnana yOga) and therefore bereft of any inclination in that direction. Fearing the consequences of sins (which make for the Lord's displeasure), I have abandoned interest in acts violating His orders. Aware of the Lord's immensely pleasing auspicious qualities, I have no doubt that He will protect me. I am aware that goals other than Moksha or Kaimkarya, like aiswarya, swarga etc, are only means of return to this sorrowful samsara and so have no interest in them. It is with this frame of mind that I approach Thee, My Lord!

SaraNam PrapadhyE = I seek Him for my protection.

Having no other means and no other help, I surrender the security of my self under the lotus feet of Srimann NaarAyaNa. This is the essence of the second stanza.

COORNIKAI 3

மூன்றாவது சூர்ணை

एवमवस्थितस्याप्यर्थित्वमात्रेण परमकारुणिको

भगवान्

स्वानुभवप्रीत्योपनीतैकान्तिकात्यन्तिक

नित्यकैङ्कर्यैकरतिरूप नित्यदास्यं

दास्यतीति

विश्वासपूर्वकं भगवन्तं नित्यकिङ्करतां प्रार्थये ॥

ஏவம் அவஸ்திதஸ்யாபி அர்த்தித்வமாத்ரேண பரமகாருணிகோ

பகவாந்

ஸ்வாநுபவ ப்ரீத்யா உபநீத ஐகாந்திக ஆத்யந்திக

நித்ய கைங்கர்யகரதிருப நித்ய தாஸ்யம்

தாஸ்யதீதி

விஸ்வாஸ பூர்வகம் பகவந்தம் நித்ய கிங்கரதாம் ப்ரார்தயே!

evamavasthitasyparthitvamAtreNa paramakAruNiko

bhagavAn

svAnubhavaprItyopanItaikAntikAtyantika

nityakai~NkaryaikaratirUpa nityadAsyaM

dAsyatIti

vishvAsapUrvakaM bhagavantaM nityaki~NkaratAM prArthaye||

"Please grant me eternal kaimkaryam to You!"

அறிமுகம்

தான் சரணம் அடைந்ததை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் கைங்கர்யம் செய்யும் தகுதியினை வேண்டுகிறார்.

ஏவம் அவஸ்திதஸ்யாபி – எந்த விதமான உபாயமும் இல்லை என்று ஒப்புக் கொண்டு உனது திருவடிகளையே உபாயம் என்று பிடித்த எனக்கு

அர்த்தித்வமாத்ரேண - எம்பெருமாளின் கைங்கர்யத்திற்கு தடையாக உள்ள குற்றங்களில் இருந்து முழுவதும் வெளிவராமல் கைங்கர்யத்தினை அடைய வேண்டும் என்று முழு மனதோடு இல்லாமல் உள்ள எனக்கு

பரமகாருணிகோ பகவாந் - நான் படும் துன்பங்களைக் கண்டு பொறுக்க இயலாதவன் எம்பெருமாள்

ஸ்வாபாநுபவ ப்ரீத்யா உபநீத ஐகாந்திக ஆத்யந்திக நித்ய கைங்கர்ய கரதிரூப - அவனை (எம்பெருமானை) நான் அனுபவிப்பதன் மூலம் உண்டாகும் மகிழ்வாலும் அன்பாலும் தோன்றுவதும் ஒரே குறிக்கோள் உள்ளதும் என்றும் முடிவு இல்லாததும் (நித்ய) கைங்கர்யம் செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வமே ஒரு வடிவாக உள்ளதும் ஆகிய (கைங்கர்ய பலனைக் கூறுகின்றார்)

நித்ய தாஸ்யம் தாஸ்யதீதி - என்னுடைய ஆத்மா அழியாமல் உள்ள காலம் வரையில் அவனிடம் (எம்பெருமாளிடம்) நான் அடிமைத்தனம் கொண்டு விளங்குவேன் என்னும் என்னுடைய உறுதிமொழியினை

விஸ்வாஸ பூர்வகம் - நான் அவன் மீது கொண்டுள்ள மகாவிசுவாசம் காரணமாக

பகவந்தம் நித்ய கிங்கரதாம் ப்ரார்த்தயே - "பகவான்" என்னும் ஆறு திருக்கல்யாண குணங்கள் கொண்ட எம்பெருமாளிடம் நித்ய கைங்கர்யத்தினை வேண்டுகிறேன்.

TRANSLATED MEANING ACCORDING TO DR. TVGR FROM PURISAI SWAMY'S TEXT :

Even though my state is like this (vide first part of the previous stanza), I pray to the Lord to grant me the boon of eternal service to Him, because I am quite confident that the Lord is so full of compassion that He will grant my prayer, for the mere reason of my prayer, since His service at all times and places is alone my swaroopa or essential nature and I have no interest or desire for

anything other than experiencing Him.

"Evam avasthitasya api"= Lacking the qualities that make one eligible and possessing fully the contrary evil practices.

"arthitvamAtrENa"= by the mere fact of beseeching, even without full understanding.

As the Lord has declared in the GitA, "nehaabhikramana aso asthi prathyavaayO na vidhyathE", there will be fruit to the extent of the action done; no penalty for leaving the action in the middle, there will be reward at the end of the action (this is with reference to bhakti yoga). Else, since BharanyAsa is a single-step action, the reward is immediate. Thus, SaraNAgati is a sukarOpaayam (an easy means).

COORNIKAI 4 AND 5

நான்காவது/ஐந்தாவது சூர்ணை

तवानुभूतिसंभूतप्रीतिकारितदासताम्।

देहि मे कृपया नाथ! न जाने गतिमन्यथा ॥

தவாநுபூதி ஸம்பூத ப்ரீதிகாரித தாஸதாம்!

தேஹி மே க்ருபயா நாத! ந ஜாநே கதிம் அந்யதா!!

tavAnubhUtisaMbhUtaprItikAritadAsatAm|

dehi me kR^ipayA nAtha! na jAne gatimanyathA||

सर्वावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिस्तव।

भवेयं पुण्डरीकाक्ष! त्वमेवैवं कुरुष्व माम्॥

ஸர்வாவஸ்தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிஸ்தவ!

பவேயம் புண்டரீகாக்ஷ! த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம்!

sarvAvasthocitAsheShasheShataikaratistava|

bhaveyaM puNDarIkAkSha! tvamevaivaM kuruShva mAm||

தவாநுபூதி ஸம்பூத ப்ரீதிகாரித தாஸதாம்! தேஹி - எம்பெருமானே! உனது குணங்களாலும் அழகாலும் உண்டாகிய அனுபவத்தினால் எனக்கு உண்டாகும் பாசம் காரணமாக நான் செய்யும் அடிமைத்தனத்திற்கு ஏற்ற இன்பத்தினை நீ அளிப்பாயாக!

மே! - எனக்கு

sadagopan.org

"na jaane gatim anyathA"

க்ருபயாநாத - எனக்கும் உனக்கும் உள்ள தொடர்பு காரணமாகவும் என்னுடைய துன்பத்தினைக் கண்டும் நான் வேறு எந்த உபாயமும் இல்லாமல் நிர்க்கதியாக நிற்பது கண்டும் நீ உதவிட வேண்டும்

ந ஜாநே கதம் அந்யதா!! - நீ எனக்கு உபாயம் புரிவதே கதி என்பதைத் தவிர வேறு அந்நிய உபாயத்தினை நான் அறியேன்.

ஸர்வாவஸ்தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிஸ்தவ - இப்படியாக உன்னிடம் எனக்கு உண்டான அடிமைத்தனம் காரணமாக எனக்கு மிகுந்த மனமகிழ்வையும் நீ அளிக்க வேண்டும்.

பவேயம் புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைக் கண்ணனே! இத்தகைய ஆர்வம் எனக்கு உண்டாகும்படி நீ செய்ய வேண்டும்

த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம் - இதற்காக என்னிடமிருந்து எதனையும் எதிர்பாராமல் அனைத்திற்கும் உன்னையே பார்த்து நிற்கும் எனக்கு இவ்வாறு உதவ வேண்டும்.

These two sLOkaas are cited from the Ithihaasa as a testimony for the meaning given by Sree RaamAnuja to the dhvaya mantra. Of them, the first sLOka, in its first half details the reward, however, the word "dEhi" denotes that the emphasis is on prayer and so the first sLOka as a whole denotes the means to be adopted.

"Naatha!" = My Lord!!

"mE dEhi" = Be kind enough o grant me.

"DhAsataam" = Thy service;

"Tavaanubhooti-samboota-preetikaarita" = induced by the desire born of experiencing You.

"na jaanE gathim anyathaa" = I know of no other way.

In the second sLOka, the Lord is beseeched to grant the desired service, without expecting any other effort on my part. Since the Lord's grace alone can develop one's sattva guNa, the lord is addressed as "PuNDareekAksha".

"BhavEyam Tava" = Let me be Thine.

"sarvaavasthOchita asEshasEshataaikarathi" = With desire only for Thy service in all ways.

"TvamEva evam maam kurushva" = Thou alone shall make me thus.

"ThvamEva" = Only You, who is all knowing, all powerful, yet full of compassion.

"Maam" = Me, who is helpless and beseeching You.

Normally, a person becomes entitled to the Lord's service only when he becomes aware of the Lord (SaraNya), surrender unto Him (SaraNAgati) and its reward and gets the desire for the same. When this is so, how can mere prayer, not coming from the heart, can bring the great boon? Since the Lord is full of compassion and is eagerly awaiting the jeeva's reunion with Himself, He uses this mere prayer as an excuse to correct my thought, conduct and practise in order to take me in His service. Swamy AaLavanthAr has also used the phrase "anicchannayyeva" in the same context.

COORNIKAI 6

ஆறாவது சூர்ணை

एवंभूत तत्त्वयाथात्म्यावबोध तदिच्छारहितस्यापि

एतदुच्चारण मात्रावलम्बनेन

उच्यमानार्थ

परमार्थनिष्ठं मे मनः त्वमेवाद्यैव कारय ॥

ஏவம்பூத தத்த்வயாதாத்ம்ய அவபோத ததிச்சாரஹிதஸ்யாபி

ஏததுச்சாரண மாத்ராவலம்பநேந

உச்யமாநார்த்த

பரமார்த்த நிஷ்டம் மே மந: த்வமேவ அத்யைவ காரய!

evaMbhUta tattvayAthAtmyAvabodha tadicChArahitasyApi

etaduccAraNa mAtrAvalambanena

ucyamAnArtha

paramArthaniShTaM me manaH tvamevAdyaiva kAraya||

ஏவம்பூத தத்த்வயாதாத்ம்ய அவபோத ததிச்சாரஹிதஸ்யாபி – இவ்வாறு கைங்கர்யம்

புரிய வேண்டும் என்பதில் உள்ள தத்துவங்களை நான் அறியாமல் உள்ள போதிலும்

அதனை அறியவோ அல்லது பலனை விரும்பவோ அல்லாத போதிலும்

ஏததுச்சாரண மாத்ராவலம்பநேந – நான் இதுவரை கூறியவற்றை மட்டுமே உனது

மனதில் கொண்டு

உச்யமாநார்த்த பரமார்த்த நிஷ்டம் மே மந: – எந்தவிதமான நன்மையும் சிறிதும் இல்லாத என்னுடைய மனம் நான் கூறியவற்றில் உள்ள உண்மையான பொருளில் பொதிந்து நிற்கும்படியாக

த்வமேவ அத்யைவ காரய – யாரிடமும் எந்தவிதமான பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமல் உதவுபவனே! நீ இதனை (கடந்த பதத்தினைக் காணவும்) அருள வேண்டும்

"Please make my mind steady in Your meditation!"

TRANSLATED MEANING BY DR. TVGR FROM SRI PURISAI SWAMY'S COMMENTARY :

Oh Lord! You Yourself make, now itself, my mind, which is bereft of any understanding of the supreme truth and has no desire even to learn, steadfast

in this truth, availing of my mere utterance, as I can only hold on to that prayer.

"Tadicchaa-rahitasyaapi" = The proper meaning of Jivatma, Paramatma and the relationship between the two constitute the content of PurushArtha. If there is no desire to learn about these truths, it only means that there is no proper understanding of PurushArtha. But by Your grace, I have become eligible for the PurushArtha. Even if I am not yet eligible, please make me so, availing of my utterance of the UpAya Mantra. The word api gives this import to the phrase.

"ParamAtmanishtam" = With definitive knowledge, devoid of ignorance, doubt and contrary knowledge.

"mE" = My, who has full faith in the adage "Sakruduccharitam yEna", "bhava SaraNam iteerayanti yE" (by whom the word Hari is uttered even once; whoever utters the words-Thou art my refuge).

"Mana:" = Mind, which is difficult of control, as said in the GitA, "Chanchalam hi mana: KrishNa!", " Mano durnigraham chalam".

"TamEva" = Only You, Who is Master of IndriyAs (sense organs), only by Your grace my mind may become steady in meditation.

This stanza conveys the wish of the great AchArya, who had adopted PoorNa Prapatti, that is, with all its requisites and parts, that even those who have adopted the short cut of mere utterance, shall also reach PoorNa Prapatti by the grace of the Lord.

SrIman NArAyaNa!

COORNIKAI 7

ஏழாவது சூர்ணை

अपारकरुणाम्बुधे!

अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्य!

प्रणतार्तिहर!

आश्रितवात्सल्यैक महोदधे!

अनवरतविदित निखिलभूतजात याथात्म्य!

सत्यकाम!

सत्यसङ्कल्प! आपत्सख! काकुत्स्थ !

श्रीमन्!

नारायण!

पुरुषोत्तम! श्रीरङ्गनाथ !

मम नाथ!

नमोऽस्तु ते॥

अपारकरुணாம்புதே!

அநாலோசித விசேஷ அசேஷ லோகஸரண்ய!

ப்ரணதார்த்திஹர!

ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யைக மஹோததே!

அநவரத விதித நிகிலபூத ஜாத யாதாத்மய!

ஸத்யகாம!

ஸத்யஸங்கல்ப! ஆபத்ஸக! காகுத்ஸ்த!

ஸ்ரீமந்!

நாராயண!

புருஷோத்தம! ஸ்ரீரங்கநாத!

மம நாத!

நமோஸ்து தே!

apArakaruNAmbudhe !

anAlocitavisheShAsheShalokasharaNya!

praNatArtihara!

AshritavAtsalyaika mahodadhe!

anavaratavidita nikhilabhUtajAta yAthAtmya!

satyakAma!

satyasa~Nkalpa! Apatsakha! kAkutstha !

shrIman!

nArAyaNa!

puruShottama! shrIranganAtha !

mama nAtha!

namo.astu te||

அபாரகருணாம்புதே! – பிறர் துன்பப்படுவதைக் கண்டு உனது உள்ளம் பொறுக்காது.

இத்தகைய குணத்தினைக் கடல் போன்று (அளவும் ஆழமும்) கொண்டுள்ளவனே!

அநாலோசித விசேஷ அசேஷ லோகஸரண்ய! – பிறப்பால் வருவது அறிவால் வருவது ஒழுக்கு பழக்கத்தால் வருவது ஆகிய ஏற்ற தாழ்வுகளைக் காணாமல் அனைவரும் சரணம் அடையும் வகையில் உள்ளவனே!

ப்ரணதார்த்திஹர! – அனைத்துத் துன்பங்களையும் நீக்கும் பேரருளாளனே!

ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யைக மஹோததே! – அடியார்கள் இழைக்கும் குற்றம் எவ்வளவு பெரிதாக இருப்பினும் அதனை காணாமல் அவர்களுக்கு அருள்பவனே! இத்தகைய குணத்தினை கடல் போல் கொண்டவனே!

அநவரத விதித நிகிலபூத ஜாத யாதாத்மய! – இந்த பூமியில் உள்ள உயிரினங்கள் குறித்த உண்மை அனைத்தையும் எப்போதும் அறிந்தவனே! எனது நிலையினை நான் உனக்குக் கூர வேண்டுமா?

ஸத்யகாம! – அடியார்களை பிரதிபலன் காணாமல் அவர்கள் விருப்பத்தினை நிறைவேற்றுபவனே!

ஸத்யஸங்கல்ப! – அனைவருக்கும் உதவும் அனைவரையும் காக்கும் உறுதி கொண்டவனே!

ஆபத்ஸக – அனைவரையும் எப்போதும் அவர்களின் ஆபத்தினை நீக்கி அவர்களைக் காப்பவனே!

காகுத்ஸ்த – காகுத்ஸ்த வம்சம் தோன்றிய இராமனே!

ஸ்ரீமந்! – "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று பிரியாத பெரியபிராட்டியைக் கொண்டவனே!

நாராயண – பெரியபிராட்டியே என் மீது குற்றம் சுமத்தினாலும் அதனைக் காணாமல் உள்ளவனே!

புருஷோத்தம – யார் ஒருவன் அதிகமாகக் கொடுக்கிறானோ அவன் புருஷன் எனப்படுவான். இத்தகைய குணம் உனக்கு மிகவும் உள்ளது.

ஸ்ரீரங்கநாத! – திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டவனே! அழகிய மணவாளனே! பெரியபெருமானே! நான் கூறிய குணங்கள் அனைத்தினையும் எழுத்து கேட்டல் மூலம் மட்டும் உணராமல் கரியமாணிக்கமான உன்னைக் காண்பதன் மூலமும் உணரலாமே!

மம நாத! – எனக்கும் உனக்கும் உள்ள உறவை வெளிப்படுத்த அல்லவோ நீ இங்கு பள்ளி கொண்டுள்ளாய்!

நமோஸ்து தே! – என்னுடைய ஆத்மாவானது உனக்கு என்றும் உடைமையாகவும் இனிமையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

TRANSLATED MEANING ACCORDING TO DR.TVGR BASED ON SRI PURISAI SWAMY'S COMMENTARY :

This stanza can be seen as a total prayer to Lord Ranganatha, instead of being taken as individual exclamations. In that case, the words would mean differently. Let us compare the meanings of the words as straight exclamations with their meanings as a total prayer:

Apaara karuNAmbudhE= Oh Lord! Your compassion is limitless like the Ocean. (Your ocean of compassion envelops me too).

anAIChita visEsha-IOkasaraNya= You are the refuge of all the worlds of unimaginable distinctions. (You can be approached as a refuge by all regardless of caste and other distinctions of birth etc. By this it is made clear that Prapatti is open to all regardless of distinctions based on caste, knowledge, wealth, age, gender, etc. Compassion without impartiality or equanimity without compassion are both of no use. Hence both these traits of the Lord are remembered here).

PraNata aarthika= You do away the evils hauntin those, who beseech You. (The destroyer of ills and giver of desired good things. By this is made clear that Prapatti enables one to get good phalans and get rid off bad effects. Also, by the word PraNatha, it is conveyed that a simple act of prostration brings immense benefits).

Aasrita vaatsalyaika mahOdadhE = You are the great ocean of affection towards Your devotees.

Anavaratha viditha nikilabhUtajAta yaatAtmya= You,being Sarvagnya, know the truthful state of the entire creation, continuously from moment to moment. (Being sarvagnya, are You not aware of my eligibility for removing my ills and granting my desires).

SatyakAma= Your desire is ever fulfilled. (You are never deficient in auspicious qualities. By granting refuge to me, You may guard Your reputation in this regard).

Satyasankalpa= Your will never fails. (You have Yourself declared Your decision to protect those who have sought refuge even once. Can anyone obstruct You ?).

Aapatsakha= A Friend in need. (You have rushed to the aid of Draupati, Gajendra and others at the time of their need).

Kaakutstha= SreeRaama! The scion of Kaakutstha's family. (Sree Raama is remembered here because He has given refuge to Kaakaasura even when he

deserved to be killed).

Sreeman! = United with Sree Lakshmi always. (Only Sree dEvi/Lakshmi, who has undeniable influence over the Lord and unbound compassion for the Jeevan who has committed mistakes, can eliminate the Lord's ire and hence She never leaves His proximity. Such is the Lord, who is our refuge).

NaarAyana = Oh Lord NaarAyaNa!

PurushOtthama = The Best among PurushAs!

Sree RanganAtha= Oh Lord of Sree Rangam! (The Lord of Sri Ranga, who has designed to be there to make it easy for prapitsu-s to surrender their selves).

Mama Naatha= My Lord!

tE nama: asthu = My prostrations are unto You. (In conclusion, Sree RaamAnuja prays the Lord of Sree Rangam to approve and accept the adopted means of Prapatti also as its own {not the prapannAs}).

SRIMAD AZHAGIYASINGAR'S DESCRIPTION OF THE KALYANA GUNAMS OF THE LORD

In Sriranga Gadhyam and SaraNagathy gadhyam, AchArya RaamAnujA invokes and salutes the KalyAna GuNams of the Lord. SrImad Azhagiya Singar, SrI NarayaNa Yathendhra MahA DEsikan, has blessed us with a monograph entitled "yErAr GuNamum Yezhil uruvum", covering the SvarUpa rUpa GuNams of EmperumAn. AdiyEn will summarize portions of the upadEsams of SrImad Azhagiya Singar now.

In Gadhyam, AchArya RaamAnujA celebrates the Lord's KalyAna guNams this way: "svAbhAvika anavadhikAtiSaya Jn~Ana-Bala-Eiswarya-Veerya-Sakti-tEjas-souSeelya-vAtsalya-mArdhava-Aarjava-souhArdha sAmya-kARuNya-mAdhurya-gAmbheerya-oudhArya-chAturya-sthairya-dhairya-Sourya-parAkrama-satyakAma-satyasankalpa-krutitva-krutajn~atAdhyasankhyEya kalyANA guNagaNOuga MahArNava!"

It is only in Gadhyam that the assembly of the auspicious guNams at one place. Among these GuNams, Jn~Anam, Balam, Iswaryam, Veeryam, Sakti and tEjas reveal the Paratvam of the Lord. All of these six GuNams are intrinsic (svAbhAvikam) to Him. They did not come to be because of some one else's sankalpam. There are no guNams superior to these six.

Jn~Anam stands for Sarva SaakshAtkAram, the ability to perceive every thing directly.

Balam is the power to bear every thing without effort.

Iswaryam is to appoint Brahma, Rudra et al to their positions without any interference by any following His own sankalpam.

Veeryam is being the moola kAraNam for staying as the **AadhAram** (foundation) and for commanding all the others to various duties and staying without any **vikArams** (transformations) as a result of these activities.

HH SrImad Azhagiya Singar!

Sakti: The power to command all others and being the **upAdhAna** (Moola) KaaraNam for the sentients and the insentients.

tEjas: The GuNam of not being dependent on anybody or any thing not under His control while engaged in any action by Him is indicated. For all His **vyApAram** (activities), He does not need any SahakAris than those which are under His control (Prakruti and Kaalam under His control for Jagath Srushti). tEjas has also been defined as the guNam, which wins over every one (**parAbhibhavana sAmarthyam**).

These six guNams of Jn~Anam, Balam, Iswaryam, Veeryam, Sakti and tEjas are the PradhAna (chief, primary) guNams of the Lord.

There are twelve other (25) guNams beyond the six pradhAna guNams that are mentioned by AchArya RaamAnujA in SaraNagathy gadhyam. The PradhAna guNams are to be considered as the root of all the other guNams. PeriyavAcchAn PiLLai, SrutaprakAsAchAryar, Swamy Desikan have brought out these relationships in their commentaries (BhAshyams).

Among the 25 GuNams, twelve are used for bhakta rakshaNam : (1) souSeelyam (2) Vaatsalyam (3) Maardhavam (4) Aarjavam (5) SouhArdham (6) Saamyam (7) KaaruNyam (8) Maadhuryam (9) GhAmbheeryam (10) OudhAryam (11) ChAturyam (12) Sthyairyam).

The six pradhAna guNams would be used for anugraham for bhakthyAs and nigrham (punishment) of the enemies of the Lord's devotees. The above twelve guNams will be exclusively for BhaktAnugraham. Some would be for bringing the aSrithaas close to Him and the others to protect such fortunate ones.

Souseelyam: There are two words here: Sobhanam and Seelam. **Su (sObhanam) yasya bhAva: Souseelyam.** It means refers to a kind of beautiful Seelam. SrutaprakAsAcchAr has commented on this: "**Seelam hi naama-mahatO mandhai: saha neerandhrENa samSIsha svabhAvatvam**". The great one mingling with a lowly one is pointed out here as the Seela guNam. Since such a mingling is

not based on any expectation (**payan, prayOjanam**), it is classed as souSeelyam. Our Lord removes the fears about the lowliness of His Asrithars and does not think of Himself as the towering Iswaran during such mingling on an equal footing. In spite of acting as a SarvEswaran that He is, our Lord went as a messenger for PaaNDavAs and charioteer for Arjuna. In RaamAvatAram, He mingled with the hunter Guhan ("**yEzhai yEtalan Keezhmahan yennAthu irangi—thozhan nee yenakku**") and with the Monkeys without revealing His Iswaratvam. This is an exhibition of SouSeelya guNam, which has to be reflected upon before seeking Him as refuge.

2) **Vaatsalyam**: This is the Lord's guNam, which overlooks the blemishes and sins of those, whom He wishes to protect. When one seeks the sacred feet of the Lord, He wants to protect the jeevan. This jeevan has however many dhOshams. His love for the jeevan overlooks these dhOshams and He does not punish the jeevan out of His Vaatsalya guNam. SitA PirAtti reminded the offending RaavaNan of Her Lord's Vaatsalya guNam in the case of AparAdhis and asked RaavaNan to fall at the feet of Her Lord and be rescued: "**Vidhitasma hi dharmajn~a: SaraNAgathavatsala:**". PirAtti advised the mighty offender RaavaNan:

"You have stolen me from our home in the forest, when My Lord was away and imprisoned Me here at your city. You may ask whether My Lord will hate you for the offenses of yours and what will I do then ? If you fall at His sacred feet as SaraNAgathan, My Lord will forgive your offenses as SaraNAgatha Vatsalan and display His Vaatsalyam for you." This upadEsam of SitA PirAtti is very important to reflect upon by us. Vaatsalyam is state of maturation of Kshama (Forbearance). In Githai, our Lord explicitly states that He will overlook the dhOsham, dhurAchAram (unacceptable conduct, which is against Bhagavad sAstrams) once a chEtanan who worships Him alone without expecting anything in return. Our Lord says emphatically that such a man with all dhOshams will be embraced by the Lord and treated as the first among VaishNavAs, when that man worships the Lord in a single-minded fashion. Our Lord will treat such a

man as a MahAtmA inspite of his blemishes. This is a direct result of the display of the Lord's Vaatsalyam.

Maardhavam: Maardhavam is the guNam thru which the Lord assembles the Jeevans seeking His protection. He could not bear being away from those, who long for His protection. PeriyavAcchAn PiLLai states that the softness (Maardhavam) of His ThiruvuLLam is linked to the Lord's inability to be separated from those who seek His sacred feet. Even when Our Lord is engaged in punishing some one for his misdeeds (aparAdhams), He does not use harsh words and even then but speaks softly.

Aarjavam: This is also a pradhAna guNam. Aarjavam is the unification of Manas (mind), Vaak (speech) and Kaayam (sareram): "**ManOvAk-kAyikaroopyam**". In Aasrita samsIEsha vishayam (eagerness for Union with those, who seek His protection), our Lord unites His mind, speech and body and rushes towards them. Swamy SrI Desikan defines Aarjavam as: "**ManOvAk kAyAnAm mithassamvAdhitvam Aarjavam**". The union of mind, speech and body of the Lord behind His Aarjava guNam enhances the faith of those who long for His protection. Our Lord is One who has some thing in mind and says something else. He will not disappoint those who seek His rakshaNam. When He says, "**abhayam sarvabhUtEbhyO dadhAmyEtadh vratam Mama**", He means every word of His statement. This is the manifestation of Aarjava guNam.

Souhardham: SrutaprakAsikAcchAr explains this guNam as "**AsritAnAm abhimataaSrEyOabhidhyAyitvam**". It has also been defined as "**hitaishitvam**". Our Lord showers His AsritALs (those who surrender to Him) with all that they desire (**abheeshta Varadhan**). He cares for their hitam. He has been recognized as "**Sobhanam hrudhayam yasya Sa:**". He is **Suhrudh** and that inclination is described as SouhArdham. He is Suhrudh for all beings and hence He is SarvabhUta Suhrudh even if they seek Him or not. In Gitai, BhagavAn defines Hoimself as the acceptor of the fruits of penance and Yajn~ams as the Lord of the Universe. He also points out that He is the Suhrudh for all and to reflect on this and attain tranquility at the end of Karma yOgam :

bhOkArAm yajn~atapasAm sarvalOkamahEswaram

suhrudham sarvabhUtAnAm jn~Atvaa Maam Saantimrucchati (5.29)

Lord KrishNa's souhArdham to the PaaNDavAs has been cited by many commentators as a manifestation of the SouhArdha guNam. Our AchAryas have instructed us to perform Atma SamarpaNam to Him by remembering Him as Sarvajn~an (Omniscient), Samarthan (Omnipotent) and Sahaja Suhrudh (intrinsically Suhrudh).

Saamyam: SrutaprakAsikAcchArya defines Saamya guNam as "tAratamya dheerahitvam". Acceptance of people from good kulam, Aachara anushtAnam and rejection of those who do not have those traits will be a display of partiality (asamatva guNam). Our Lord accepts all who seek His sacred feet impartially. After they have sought His rakshaNam thru SaraNagathy, He showers all of them with the desired soubhAgyams without discrimination based on their kulam, jAti, AchAram, anushtAnam and profession. A forest hunter like Guhan is treated with the same affection like a great sage like VyAsa. He accepted SaBari's AarAdhanam during RaamAvatAram as well as that of MaalAkAran and Vidhuran during KrishNAvatAram. The 105th Sri VishNu Sahasra Naamam "SamAthmA" celebrates this guNam. Swamy NammAzhwAr saluted this Samathva GuNam in His ThiruvAimozhi this way (9.10.5 and 9.10.6) :

"SaraNamAhum tann tALadaintArkkellAm"

He becomes the Rakshakan fro every one, when they seek His sacred feet for protection independent of their kulam, Scholarship or Saadhanai.

"anbanAhum tann tALadiantArkkellAm"

After they have sought His sacred feet, He displays affection for all of them without any variations linked to their Kulam, Jaati et al.

For those who seek Him without any other phalanx in mind (ananya prayOjanar),

He grants Himself as the supreme PurushArtham irrespective of their qualifications or birth status.

"MeyyanAum virumbi thozhuvArkkellAm" (ThiruvAimozhi: 9.10.7)

For such ananya prayOjanars, He will come very close to them (aNiyan).

KaaruNyam: The GuNam of KaaruNyam follows that of Saamyam in Gadhyam. KaaruNyam, Dayaa, KaruNaa have the same meaning: Compassion. Various commentators have enriched us with their interpretations. Sri Sudarsana Battar (SruthapraKAsikAcchAr) defines this guNam as: "**svArthanApEkshA para dukkha asahishNu:**". This GuNam is displayed by the Lord, when He can not bear with His devotees experiencing sorrows. He is not interested in gaining anything for Himself as a result of displaying this guNam. He has no svaya nalam and he feels sorrowful over the devotee's sorrows and engages in removing those dukkhams. This GuNam of BhagavAn helps us to seek Him as the means for SaraNagathy. The guNams of Jn~Anam and Sakti will be useful for the Lord to shower His anugraham as well as for punishment. KaaruNyam however is exclusively used by the Lord for His anugraham. The bound jeevans suffer in SamsAram. Our Lord feels for them and engages them to perform SaraNagathy thru one of the SadhAchAchAryAs and thereafter removes the Bhaddha Jeevan's sufferings.

Maadhuryam: madhuryam is being of Madhura svabhAvam. Sri Sudarsana Bhattar defines Maadhuryam as: "**Maadhuryam hantum pravrutAvapi rasAvahatvam**". This means that the Lord will be a delight even when He is about to destroy some one, who has committed major apachArams. For instance during MahA BhArata yuddham, Bheeshmar has overpowered Arjuna with His rain of arrows and Arjuna had slumped on the floor of the chariot. Our Lord decided to protect His friend and took the Sudarsana chakram in His hand and started to run towards Bheeshmar to destroy him in spite of His earlier vow not to take weapons in the Yuddham. Bheeshmar was overcome with the emotion, dropped his bows and arrows, united his hands in anjali mudhrai and

enjoyed the lotus eyes of the Lord. Lord was madhuram for Bheeshma. He offered his prayers and asked the Lord to bring him down not with His weapon but with His blissful soundharyam. Like another devotee, Bheeshmar thought: "MadhurAdhipatE: akhilam madhuram". Everything about the Lord is Madhuram. He is the embodiment of Maadhuryam. Upanishad salutes the Lord as: sarvarasa: (He is full of rasam/bliss). His Maadhuryam will win over even long time sworn enemies like SisupAlan. In archA form also, this guNam of Maadhuryam is abundantly enjoyed. Swamy NammAzhwAr enjoyed this extraordinary Maadhuryam of the Lord of Thirukkudanathai and recognized Him as "AarAvamudhu" (insatiable nectar).

Gaambheeryam: Sri Sudarsana Battar elucidates Gaambheeryam this way: "Gaambheeryam aaSritavishyE "yEvam anEna chikeershitam, iti parichEttum aSakyatvam. dheeyamAna gourava sampradhAna lAgava anPEkshatvam". The magnitude of the Lord's benevolence to those who seek His refuge is immeasurable; Our Lord will not think even for a second about the greatness of the highest of PurushArthams like Moksham that he grants to the lowly chEtanam, the recipient of that matchless anugraham. The depth of the anugraham that the Lord confers on those seeking His rakshaNam can not be guessed by anyone. This state of mind of the Lord in showering His generosity is the guNam of GhAmbheeryam. Even after granting the highest of boons, our Lord feels that He has not done enough for His bhAgavathAs, who hesitate to ask the Lord for any thing since they are paramaikAntis. For HanumAn, who brought the joyous news of locating SitA at LankA, Lord Raamachandran thought hard about how to reward His dhUtan and decided to embrace HanumAn, gave His rare to obtain dEha sambhandham and addressed HanumAn as MahAtmA (mahaty AatmA yasya sa:).

SrI VishNu sahasranAmam salutes this GuNam with the names of "gabhera:" and "GabheerAtmA". This refers to the Lord's depth of anugraham that can not be assessed by anyone.

There are four ways in which this guNam of GhAmbeeryam manifests itself and

stays immeasurable: (1) At the time of showering His anugraham on the devotees (2) At the time when the Lord's anugraham begins to yield fruits (3) Knowing the blemishes of the chEtanam, whom he blessed and yet hiding such knowledge from others (4) Knowing the lowliness of the devotees seeking anugraham and yet hiding such knowledge from others. Thus GhAmbheeryam has four parts.

OudhAryam : This guNam relates to the Lord's matchless generosity in granting not only the Parama PurushArtham of Moksham but also any this else that a chEtanam desires such as bhOgams of the world, svarga sukham et al. Besides Moksha anugraham, the Lord grants the other lesser purushArthams as well :

Bhoulam manOratham savrgyam svargiBandham cha yat padham

dhadhAti dhyAyinAm nityam apavarga pradhO Hari:

The nature of OudhAryam of the Lord is such that He does not think anymore about what He blessed one with (this/idham or that) or its loftiness (**prAdhanyatvam**) or its preciousness. He does not think about those details ever after granting them: "**Idham iyat dahttam MayA ityasmaraNaseelatvam**"

Our Lord does not look into the nature of the one who seeks His anugraham and yet feels that He has not granted the sarNagatan even more. He feels as though He is indebted still to this devotee. The classic case is that of Droupati, who cried aloud from the sabhai of DuryOdhana to the Lord for Maana rakshaNam. Our Lord rushed with help and afterwards felt that He had not sone enough and that he should have rushed to her help even before she screamed for His help:

GovindhEti yadhAkrandhat KrishNaa maamm dhUravAsinam

ruNam pravruddhamiva mE hrudhayAnnapasarpaty

Our Lord grants these lofty boons without expecting anything in return. From those who are recipients of His boons.

ChAthuryam: When our Lord has vowed to come to the help of His devotees, He moves very briskly. This quickness in action and overcoming any doubts on the part of the seeker is chAturyam. He has the cleverness (Chaturyam) to hide the blemishes of the SaraNagatAs even from His PirAtti. When he promises that He will remove all their sins and grant them Moksham (**Aham thvA sarva pApEbhyO MokshayishAmi maa Sucha:**), the first thing he does quickly is to remove the lingering doubts of the chEtanam by displaying His mahimai. This is also chAturyam to overcome the fears of the chEtanam about its fitness to receive such MahOpakAram.

Sthairyam : His steadfastness in defending those who sought His protection is Sthairyam. His Achyuta tattvam is in display here. He will never abandon anyone, who asked for His rakshaNam. The commentators observe in this context: His words of "**mithrabhAvEna samprAptam na tyajEyam kadhanchana**" (I will not abandon them ever) Spoken during the time of VibheeshaNa SaraNagathy has to be remembered. Even if the SaraNagathan has dhOshams, the Lord will not abandon him. There will be no Prathijn~A bhangam (obstruction to His vow). Even when His closest associates like Sugrivan counsel against accepting VibheeshaNan as SaraNagathan, Lord Raamachandran displayed His sthairyam (resolve) and granted the protection as requested.

Dhairyam (Courage): Dhairyam, Souryam and ParAkramam (Valour) go together. Dhairyam is unchangedness even when the enemies arrive seeking battle with Him. Even when there is threat to His vows, Our Lord will stay firm and display His sthairy guNam, which is propelled by His dhairy guNam. Even when he was confronted by Kharan, DhUshaNan along with their fourteen thousand rAkshasAs, Our Lord singlehandedly destroyed them all and displayed His dhairyam. Lord's guNams of Sthairyam and dhairyam removes the doubts of the sarNagathan about the sureness of the Lord's protection.

Souryam and ParAkramam: The two guNams that are cited by AchArya RaamAnuja after Sthairyam and dhairyam are Souryam and ParAkramam. SrI

Sudarsana Battar defines Souryam as "svagruha iva paraBalE pravESa sAmarthyam Souryam". Just as one enters with ease into one's own home, Our Lord enters into the enemy lines without hesitation and obstruction. This is the GuNam of Souryam linked to the PravESa Saamarthyam. Beyond pravESa Saamarthyam, our Lord has the power to destroy the assembly of enemies after penetrating their vyUham. This GuNam is ParAkramam or Valour. Srimad RaamaayaNam's yuddha kaaNDa sLOkam salutes this Parakramam this way :

Chinnam bhinnam Sarair dhagdham prabhgnam Sastrapeeditam

Bhalam RaamENE dhadhruSu: na Raamam SeegrakAriNam

Here Sage Vaalmiki describes how Raaman entered the army of RaakshasAs, cut them up with arrows, broke their limbs and caused chaos among the battalions of RaakshasAs. Lord Raamachandran was moving inside the enemy lines so quickly that He was like a lightning in His swiftness. This is a display of both Souryam and ParAkramam.

Swamy Desikan brings out the unique differences between Dhairyam, veeryam, Souryam and ParAkramam very clearly :

Souryam: "asahAyasyApi bheemE paraBalE sva-BalE iva nirbhaya-pravESa sAmarthyam". The skill to enter into the fierce (bhEmE) enemy lines without anyone else's assistance with ease like entering into one's own house and cause havoc among the enemy lines is Souryam.

ParAkramam: Pravishtasya parsainyE "chinnam bhinnam Sarardagdham" ithyAdhyuktO vyApAra: "abhiyAtA prahartA cha" ityAdhyuktou imou dhvou gunou ASritavirOdhibhangAthou, dhairyAdhayastrayOvaa.

Souryam and ParAkramam is for the nirasanam (destruction) of the enemies of those, who sought the Lord's refuge (ASritavirOdhibhangam). If Souryam is to get into the enemy line effortlessly (abhiyAtA), ParAkramam is to destroy them equally effortlessly (PrahartA). Swamy Desikan adds dhairyam to Souryam

and ParAkramam as the triad for ASrita virOdhi bhangam vyApAram of the Lord.

"SrIranganAtha! mama nAtha!"

SatyakAmatvam and Satya Sankalpatvam : In SaraNAgaty gahdyam, AchArya RamAnuja salutes Sriman NarAyaNan as "SatyakAma! Sayasankalpa! SakalEtara VilakshaNa! arthikalpaka! Aapatsakha! Sriman NaarAyaNa! aSaraNya-SaraNya!" Many interpretations have been given to the two guNams of the Lord : SatyakAma and Satyasankalpa.

SrI Sudarsana Battar comments: "atha bhOgyaguNayugam satyakAmEti nityavibhUtimatvam-Kaamyā: spruḥA, smara: Kaama:" ityanEkArtha: SatyasankalpEti leelA vibhUtimatvam svasankalpAnuvarti ubhaya vibhUtimattvam vaa".

SrI Sudarsana Battar has given the meanings of these two guNams based on the two Vighrahams: **KaamyantE iti KaamA:** and **SankalpayantE iti sankalpA:**

SatyakAma sabdham refers to the vasthu desired. That vasthu will have no change and it will be eternal in existence. The guNam having the nitya VibhUti that is satyam is Satya Kaamatvam. It points further out to the Lord of Nitya VibhUti enjoyed by Sriman NarayaNan and His nitya sooris as well as Mukta Jeevans. Satya Sanklapatvam refers to the leela VibhUti, where the Lord exhibits the guNam of Supreme will in creation, sustenance of the created world and its beings and dissolution. Leelaa VibhUti is under the control of His sankalpam (**LeelA vibhUtimatvam**).

Krutitvam and Krutajn~atA: These are the next two guNams following SatyakAmatvam and Satya sankalpatvam.

Sri Sudarsana Battar defines krutitvam this way : " **ASrita kaaryapooraNanEna krutArthatvam-krutitvam. Yadhvaa krutam kriyA tadhvattvam. AaSritakartavyasya svayam kartrutvam. yathA "Aham marAmi" iti.**"

Lord becomes krutArthan by doing the auspicious things for His ASritAs.

Krutittvam is the gain (PurushArtham) arising from the fulfillment of the desires of the ASrita Janams. "**krutam asya asteeti-kruti, tasya bhAva:**" Krutittvam according to SrutaprakAsikAcchAr. By fulfillment of the kaaryams of the ASritAs, the Lord feels that His kAryams are fulfilled. This is krutittvam.

Krutajn~a: krutam (yEva) JaanAti iti Krutajn~a:. He knows only what He has done is the meaning. Lord knows only what the chEtanam has done for Him. He will not want to know, whatthe chEtanam will do in the future on His behalf. He does not wait to see the future activities to reward the chEtanam. He rewards the chEtanam for what hehas done instead of postponing it awaiting additional, future kaimakryams. In this context, SrutaprakAsikAcchAr defines Krutajn~a : this way: "**krutamEva jaanAti; na tu karishamANAmSam akrutam iti Krutajn~a:**".

Krutam here stands for BharanyAsam. He is aware of that only. He does not know (na jaanAti) the dhOshams accumulated after SaraNagati. Similarly, he will not remember the upakAram that He has done for the Jeevan although He will remember the performance of SaraNagathy done by the Jeevnan. Many will repeat proudly any upakAram that they extended to others. Our Lord is not like them. Sri Sudarsana Battar's commentary in this context is : "Yadhvaa svalpamapyASritai: yat saadhu krutam tadEva jAnAti, ASrita krutam dhOsham, svakrutam SrEyasccha na smaratheeti ithi Krutajn~a:".

Srimad RaamAyaNa sLOkam is appropriate to reflect upon for comprehending the meaning of "Krutajn~aa":

Na samratyapakArANAm SatamapyAtmavattayaa

kathamchidhupakArENa krtEnaikEna tushyati

Meaning:

Lord Raamachandran does not think about even hundreds of apakArams done towards Him. If some one has extended any upakAram knowingly or unknowingly, that He will remember happily. Even if one has accumulated hundreds of pApams, the performance of SaraNagaty (anjali mudhrA) alone is remembered by the Lord and He blesses the SaraNagatan by destroying all these sins linked to the apakArams.

Arthikalpakan: Sofar we focused on the guNams celebrated by the Sriranga gadhyam. Let us focus on two invocatory (SambhOdhana) words used by AchArya RaamAnuja : "Arthikalpaka and Apatsakha".

The word Arthi refers to one, who is begging for some thing (an Yaachakan). Kalpakam stands for the boon-granting tree. Lord is like the Kalpaka tree, which fulfills the wishes of those who seek different kinds of boons (purushArthams). There is another meaning for **Arthikalpaka** : He is both the **Arthi** (Yaachakan) and **Kalpakan** (boon-grantor). He asks the jeevans to come and receive anything (Arthi) they wish as an Yaachakan and when they approach Him, He grants

them those wishes (Kalpakan). There is a subtle difference between the Kalpaka Tree and the Lord in boon-granting. Both will grant the desired wishes but the Lord alone will give Himself to the Yaachakan. Even if the Kalpaka tree gives itself as a present, it is just a bunch of fibre, leaves and branches, whereas the Lord is a Parama BhOgya (most enjoyable) vasthu. Swamy NammAzhwAr refers to this in his Paasuram : "YeRRparan Yennai-AkkikkoNDu, yenakKE Tannai tantha KaRpagam".

The KaRpaka tree of EmperumAn does four things : (1) It generates Arthis or YaachakAs (2) It will accept them (3) It will not only grant the desired boons but will also give itself (4) It will stay as blissful anubhavam to enjoy by the Yaachakan.

Aapathsakhan : Acharya RaamAnuja hails BhagavAn as "Aapatsakha". He stays as a protecting friend at the times in which the jeevan experiences danger. When GajEndhran, PrahlAdhan and Droupaty experienced dangers from the crocodile, HiraNyakasipu and DucchAsanan respectively, our Lord rushed to their rescue as a Friend. As we deepen our understanding of this MahA GuNa of Apathsakhatvam,

Our MahA ViswAsam in Him grows and our SaraNAGathy becomes effective.

Epilog: In addition to the ananta KalyANa guNams of the Lord celebrated in the Sriranga Gadhyam and SaraNAGathy Gadhyam, there are many blissful aspects in enjoying the Divine Beauty of the Lord, which we will cover in a separate ebook in this ebook series.

We will conclude this anubhavam of Sriranga Gadhyam with SrI Prapatti as observed by AchArya RaamAnuja on a Panguni Uttiram day, when the Divine Couple were seated together :

"BhagavannArAyaNa abhimatha anuroopa swaroopa roopa guNa vibhava Iswarya SheelAdhi anavadikAdhiSaya asankyEya KalyANa guNa ghaNAm PadmAvanAlayAm Bhagavateem Shriyam Deveem nithyAnapAyyineem niravdhyAm

dEvadEvamahisheem akhila-jaganmAtaram asman-mAtaram aSaraNya
SaraNyAm ananya-SaraNa: SaraNam aham prapadhyE"

The MP3 audio of Sriranga Gadhyam (5 minutes and 36 seconds to recite) can be heard from <http://prapatti.com> thanks to Sriman Sundar Kidambi. Please enjoy this clear recitation and use it every day.

ஸ்ரீரங்க கத்யம் சுபம்

பெரியபெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

SriranganAtha! Mama Naatha! NamOasthu tE!

SrI RanganAtha DaasargaL,

SrimAns Thottiyam Viravalli. G. Ramamurthy,

Srirangam K. Sridhar and

Oppiliappan Koil V.Sadagopan

